

Aviisi

De vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging. Aviisi jaargang 15, nummer 2: april 2006

van het bestuur.....1
ALV 19 maart.....4

even voorstellen.....12
agenda.....23

Vappu 200624
mandenvlechten.....28

adressen.....46
colofon.....47

Summer in Helsinki!

Return Amsterdam-Helsinki

€168,-

**(excl. taxes and charges,
subject to availability and changes)**

**For reservations contact
your travel agency or
0900-FINN AIR (34 66 247)**

€ 0,20 cts p/m

www.finnair.com

april 2006

Aviisi

Van het Bestuur

Beste Aviisi-lezers!

Het is tijd om afscheid te nemen van het bestuur. Afscheid nemen hoeft niet altijd droevig te zijn, als je weet, dat je elkaar af en toe nog tegenkomt. Ik ben zes jaar lid van het bestuur geweest, waarvan het laatste jaar als vice-voorzitter. Nu is de tijd gekomen om de stok door te geven aan een nieuw lid. Hij heeft vast wel nieuwe ideeën, ik kwam al ideeën te kort.

In zes jaar gebeurde er van alles, het ging niet altijd zoals wij wilden, maar het lukte ons toch altijd om de problemen op te lossen. Naar nieuwe bestuursleden werd soms hectisch gezocht! Met Pirkko (voorzitter) gingen wij zelfs naar de Finse Vrouwedagen om te lobbyen of wij daar iemand konden vinden voor het bestuur. En wonderen bestaan want er was altijd iemand die "ja" zei. Nu hebben wij weer twee nieuwe bestuursleden hard nodig om het werk van het bestuur te verlichten. Wie meldt zich?

Wij zijn trots op Aviisi, al is deze ook niet zonder aan perswéeën tot stand gekomen. Arnold Pieterse heeft heel veel gedaan voor Aviisi en toen hij met het bestuur stopte, werd het tijd voor veranderingen. Wij besloten voor verjonging van Aviisi, in gedachten om jonge leden aa te trekken, Het lukte. Nu kunnen wij trots zijn op onze jongeren groep genaamd "Kieppis".

Wij hopen, dat onze leden met Aviisi tevreden zijn en veel materiaal toesturen voor Aviisi.

Zes jaar ging snel voorbij en ik hoop, dat ik mijn deel gedaan heb voor de Vereniging. Het was leuk om te "werken" met verschillende mensen. Tijdens mijn bestuursperiode was er ook een verdrietig afscheid. Wij moesten afscheid nemen van onze voormalige voorzitter, Irma Schoemakers, toen zij onverwacht overleed. Irma was voorzitter toen ik in het bestuur kwam. Zij zei: "Het is ook mogelijk met de trein naar de bestuursvergaderingen te komen", want ik zei eerst nee, toen zij mij vroeg om een lid van het bestuur te worden. Ik kan namelijk moeilijk kaart lezen, als ik zelf moet rijden. Irma reisde vaak met de openbaar vervoer, dus ik dacht, het wel mogelijk is, en zodoende. Ik heb warme herinneringen aan Irma.

Ik zie u graag bij een van de feesten! Ook dit jaar worden de traditionele Finse feesten georganiseerd zoals Vappu 30.04. meer elders in deze Aviisi, Midzomer is weer in de Finse Zeemanskerk en wat nog meer...misschien verrassingen.

Tot slot wens ik het bestuur succes en hoop, dat er vele nieuwe leden zullen bijkomen. Dank ook aan de leden van de Vereniging van Nederland - Finland, want zonder leden is er geen Vereniging.

Tot ziens!

Anja Guldemon

Johtokunnalta

Hyvät Aviisin lukijat!

On aika jättää jäähyväiset yhdistyksen johtokunnalle. Jäähyväisten ei aina tarvitse olla surullisia, jos tietää, että vielä joskus tavataan. Olen ollut johtokunnan jäsenenä kuusi vuotta joista viimeisen vuoden varapuheenjohtajana. Nyt on tullut aika antaa kapula seuraajalle. Hänellä on varmaan uusia ideoita, minulta ne alkoivat jo loppua.

Kuuteen vuoteen on mahtunut kaikenlaista, aina kaikki ei sujunut toivomusten mukaan, mutta olemme aina selvinneet "kunnialla". Välillä oli kauhea haku päällä, mistä saadaan uusia jäseniä johtokuntaan. Pirkon (puheenjohtaja) kanssa kävimme jopa Suomalaisen Naisen päivillä lobbailemassa, josko sieltä löytyisi halukkaita johtokunnan jäseniksi. Ja ihmeitä tapahtui, aina joku "hakshti" sanomaan kyllä! Nyt on taas kauhea tarve saada kaksi uutta jäsentä helpottamaan johtokunnan työtä. Kuka ilmoittautuu?

Olemme ylpeitä Aviisista, vaikka ei sekään ole syntynyt ilman synnytystuskia. Arnold Pieterse oli jo aikanaan tehnyt valtavasti työtä Aviisin kehittämiseksi ja hänen lopettaessaan johtokunnassa, Aviisi eli jonkinlaisen

murroskauden, jolloin päätimme nuorentaa Aviisia hieman Toiveena oli saada uusia nuoria jäseniä mukaan toimintaan. Nyt meillä onkin nuorten oma ryhmä "Kieppis", josta olemme ylpeitä. Toivomme, että jäsenet ovat tyytyväisiä uudistuneeseen Aviisiin ja lähettävät meille materiaalia lehteä varten.

Kuusi vuotta on mennyt nopeasti ja toivon, että olen kantanut korteni kekoon yhteiseksi hyväksi. Oli hauskaa tehdä "töitä" erilaisten ihmisten kanssa. Toimikauteeni kuului myös surulliset jäähyväiset, jotka jouduimme jättämään yhdistyksen edelliselle puheenjohtajallemme Irma Schoemakersille hänen äkillisen kuolemansa johdosta. Irma oli puheenjohtajana, kun aloitin johtokunnassa. Hän sanoi, että kyllä junallakin pääsee kokouksiin, kun ensin vastustelin hänen pyytäänsä minua johtokunnan jäseneksi. En nimittäin ole hyvä kartanlukija, jos joudun samalla ajamaan autoa. Irma matkusti useimmiten yleisillä kulkuneuvoilla, joten ajattelin, että eiköhän se siitä järjesty ja niin järjestyikin. Muistelen Irmaa lämmöllä.

Muistakaa muuten tulla johtokunnan järjestämiin juhliin! Tänäkin vuonna ohjelmassa ovat tutut ohjelmanumerot kuten Vappu 30.04., josta lisää tässä Aviisissa, perinteinen Juhannusjuhla on Merimieskirkolla ja mitää muuta vielä keksitäänkin...ehkä yllätyksiä.

Lopuksi toivotan yhdistyksen johtokunnalle menestystä ja paljon uusia aktiivisia jäseniä! Kiitos myös Yhdistyksen jäsenille, sillä ilman teitä ei olisi Alankomaat – Suomi Yhdistystä.

Näkemiisiin!

Anja Guldemond

De algemene ledenvergadering van 19 maart

De algemene ledenvergadering van de Vereniging Nederland Finland werd op zondag 19 maart jl. gehouden in het Spoorwegmuseum te Utrecht. Wij hadden deze bijzondere locatie gekozen om zo veel mogelijk leden naar de vergadering te krijgen. Een extra lokkertje was de mogelijkheid om na de vergadering aan een gratis rondleiding door het museum mee te doen. Jammer genoeg lukte het ons niet om met dit programma een grote groep leden op de been te brengen.

Op de vergadering waren totaal 17 aanwezigen. Wij zaten op het museumstation in de wachtkamer van de eerste en tweede klasse, die tegenwoordig als vergaderruimte dienst doet, en handelden de agenda af die in de vorige Aviisi was opgenomen. Een aantal punten uit de notulen van de vorige vergadering, alsmede de benoeming van de kascommissie gaf aanleiding tot enige discussie.

Opvallend punt in het jaarverslag was het geringe aantal deelnemers bij diverse door de vereniging georganiseerde evenementen. Positieve uitzonderingen waren het bezoek aan de tentoonstelling van Finse kunst - 55 deelnemers - en de onafhankelijkheidsviering met 40 deelnemers.

Hans Verasdonck werd verkozen tot nieuw bestuurslid - hij stelt zich elders in deze Aviisi aan u voor - terwijl Johanna Kammunen voor drie jaar

werd herbenoemd. De aftredende Anja Guldemonnd werd bedankt en in de bloemen gezet vanwege haar grote inzet voor de vereniging gedurende de zes jaar dat zij lid van het bestuur was. Het bestuur bestaat nog steeds uit slechts vijf leden. Buiten de twee eerder genoemden zijn dat Esko van Hattem (penningmeester), Margriet Panman (secretaris) en Pirkko van Bruggen (voorzitter). Graag zouden wij ons bestuur uitbreiden tot het statutaire aantal van zeven personen, opdat wij de verschillende taken wat meer zouden kunnen spreiden.

De financiën van de Vereniging zijn op orde en dus kunnen wij ook dit jaar de leden voor een gereduceerd bedrag laten deelnemen aan onze activiteiten. Ons eerstvolgend evenement is de viering van Vappu. Een feest dat bedoeld is voor volwassenen, jongeren en kinderen en waar u wat ons betreft ook grootouders voor kunt aanmelden! De uitnodiging vindt u elders in dit blad. Ook is er een uitnodiging voor een "dagtocht" naar Gorinchem. Over andere activiteiten informeren wij u een andere keer.

Aviisi wordt nog steeds met groot enthousiasme gemaakt en ook de vernieuwing van onze website nadert zijn voltooiing. Als die klaar is, wordt het veel makkelijker om het laatste nieuws onder uw aandacht te brengen.

De vergadering verliep in een goede sfeer en ook de rondleiding door het Spoorwegmuseum onder leiding van een leuke gids was de moeite waard.

Ik hoop op een grote opkomst bij onze activiteiten. Ik hoop ook dat u ons wilt helpen bij het organiseren van bijeenkomsten, dat u commentaar geeft en dat u iets zult schrijven voor Aviisi. Laten wij van dit nieuwe verenigingsjaar met elkaar een geslaagd jaar maken!

Pirkko van Bruggen
(vertaling Carel van Bruggen)

Vuosikokous 19.3.2006

Alankomaat-Suomi Yhdistyksen vuosikokous pidettiin sunnuntaina 19.3.2006 Utrechtissä Rautatiemuseossa (Spoorwegmuseum). Olimme valinneet kokoukselle tämän erikoisen paikan, jotta mahdollisimman monet jäsenet innostuisivat tulemaan kokoukseen ja houkuttimena oli lisäksi mahdollisuus kokouksen jälkeen ilmaiseksi osallistua opastetulle kiertokäynnille museossa. Valitettavasti emme saaneet tälläkään keinolla suurta joukkoa liikkeelle.

Vuosikokous pidettiin yhteensä 17 hengen voimin. Istuimme museoaseman 1. ja 2. luokan odotussalissa, joka nykyään palvelee kokoussalina. Käsittelimme asiat edellisessä Aviisissa esitetyn asialistan mukaisesti. Viime vuoden vuosikokouksen pöytäkirja aiheutti eräiden kohtien osalta erityistä keskustelua, samoin tilintarkastajien valinta. Viime vuoden toimintakertomuksessa herätti huomiota tilaisuuksien vähäiset osallitujamäärät, myönteisinä poikkeuksina opastettu käynti suomalaisen taiteen näyttelyssä 55 ja itsenäisyyspäiväjuhlassa 40 yhdistyksen jäsentä.

Johtokuntaan valittiin uudeksi jäseneksi Hans Verasdonck - joka esittelee itsensä toisaalla tässä Aviisissa - ja Johanna Kamunen toiseksi kolmivuotiskaudeksi. Johtokunnasta eronnut Anja Guldemonk kukitettiin kiitokseksi hänen suuresta panoksestaan yhdistyksen hyväksi kuuden vuoden ajan. Johtokunnassa on nyt siis edelleen vain viisi jäsentä, kahden edellä mainitun lisäksi Esko

van Hattem (rahastonhoitaja), Margriet Panman (sihteeri) ja Pirkko van Bruggen (puheenjohtaja). Täydennämme mielellämme johtokunnan seitsenhenkiseksi, silloin meille kaikille olisi vähemmän tehtäviä ja paineita! Yhdistyksen talous on hyvässä kunnossa, ja niin voidaan tänäkin vuonna jäsenille tarjota tilaisuuksia alennetuin osallistumismaksuin. Seuraavana tapahtumana on vappujuhla, joka on tarkoitettu paitsi aikuisille, myös nuorille ja lapsille ja mukaan voi ilmoittaa vaikka isovanhemmatkin! Kutsu on toisaalla lehdessä. Samoin on kutsu kesäretkelle Gorinchemiin. Muista tilaisuuksista myöhemmin.

Aviisia tehdään innolla, ja verkkosivujen uudistuskin on loppusuoralla. Kun saamme sen ilmoille sieltä löytyy tuoreimmat tiedot asioista!

Kokous sujui mukavassa hengessä ja kokouksen jälkeinen kiertokäynti Rautatiemuseossa hauskojen oppaiden johdolla oli tosi antoisa.

Toivon, että näemme teitä jäseniämme suurin joukoin tilaisuuksissa. Toivon myös apuvoimia osallistumaan tilaisuuksien järjestämiseen, antamaan palautetta ja lähettämään kirjoituksia Aviisiin. Tehdään tästä vuodesta yhdessä iloisen toiminnan vuosi!

Pirkko van Bruggen

boven: vetrekkend vice-voorzitter Anja Guldemonk

Van de Penning-meester

Beste VNF-leden,

Tegelijk met het eerste nummer van Aviisi van dit jaar heeft u van mij de acceptgiro contributie 2006 ontvangen. Door het samenvoegen kon weer een aardig bedrag op de portokosten worden uitgespaard. Om de betalingen geautomatiseerd te kunnen verwerken worden er op de acceptgiro betalingskenmerken afgedrukt. Als u niet met de acceptgiro betaald is het belangrijk dat u de betalingskenmerken altijd overneemt.

Heeft u uw contributie 2006 nog niet betaald dan verzoek ik u dit op korte termijn te willen doen. Het is mijn bedoeling om in april aan die leden die nog niet hebben betaald een betalingsherinnering te zenden. Omdat het verzenden van betalingsherinneringen extra kosten (envelop, porti en acceptgiro) met zich meebrengt zal het contributiebedrag in dat geval met € 2,50 worden verhoogd.

Het voorbije jaar heb ik van Susanna Seppälä regelmatig lijsten ontvangen waarop zij de mutaties voor de ledenadministratie had verwerkt. Mede daardoor is het aantal retour ontvangen Aviisi's tot een minimum gedaald. Omdat

wij ook dit jaar de ledenlijst graag zo actueel mogelijk willen houden vragen wij om uw medewerking om tijdig wijzigingen in uw gegevens (bv nieuw adres) aan het secretariaat van de vereniging door te geven. Als u over email beschikt ontvangen wij graag uw mailtje (vnf@xs4all.nl). Onze nieuwe secretaresse Hilde Boer kan uw gegevens dan bijwerken en aan mij doorgeven. Heeft u geen email dan graag een briefkaart of een kort briefje per post. Het postadres van het secretariaat kunt u op de achterkant van Aviisi vinden.

Met vriendelijke groet,
Esko van Hattem.

Rahastonhoitajalta

Hyvät Alankomaat-Suomi Yhdistyksen jäsenet,

Lähetimme tämän vuoden ensimmäisen Aviisin mukana maksulomakkeen vuoden 2006 jäsenmaksua varten. Lähettämällä nämä samalla kertaa säästimme sievoisen summan postikuluja. Automaattista maksusuoritusta varten painatimme tiedot valmiiksi maksulomakkeeseen. Jos maksatte muulla tavoin, on myös tärkeää ilmoittaa nämä tiedot. Jos maksunne on vielä suorittamatta, pyytäisin teitä ystävällisesti suorittamaan asian pikinmiten. Jäsenillemme, jotka eivät ole suorittaneet maksua huhtikuuhun mennessä, aiomme lähettää muistutuksen. Koska tästä

aiheutuu ylimääräisiä kuluja (kirjekuori, postimerkki ja maksulomake), korotamme jäsenmaksua 2,50 € verran. Viime vuoden aikana sain moneen otteeseen listan Susanna Seppälältä muutoksista jäsenluettelossamme. Tämän ansiosta postin palauttamien Aviisien määrä on minimalisoitu. Jotta pystyisimme pitämään listan jatkossakin ajan tasalla, pyytäisimme ilmoittamaan osoitteenmuutokset yhdistyksen sihteerille. Tämä tapahtuu kätevimmin sähköpostitse (vnf@xs4all.nl). Uusi sihteerimme Hilde Boer voi sitten välittää tiedot eteenpäin minulle. Vaihtoehtoisesti asian voi ilmoittaa postikortilla tai kirjeitse. Sihteerin osoite löytyy Aviisin takasivulta.

Ystävällisin terveisin
Esko van Hattem.

Auringon neitsytmatka

Olin tehnyt purjeveneellä retkiä jo vuosia ja niistä matkoista minulla on kauniita muistoja. Yksi sellainen oli purjehdusmatka Helsinkiin vuonna 2000. Mutta tehtyäni rankan ja väsyttävän retken nuorimman poikani Meindertin kanssa Tyboronista Jutlandisa IJmuideniin palautuivat mieleeni muistikuvat HISWAssa vuonna 2002 näkemästämme Suomessa valmistetusta kiinnostavasta moottoriveneestä Minor 29.

Tiesimme mitä halusimme ja budjettikin oli selvä, mutta oli silti vaikeaa tehdä valinta suuresta määrästä tarjolla olevia veneitä. Koska emme päässeet asiassa eteenpäin Alankomaissa, päätimme tutkia markkinoita syysloمامme aikana Suomessa. Olimme valinneet Suomen suurlähetystöstä saamastamme esitteestä kuusi venettä. Ensimmäiset viisi niistä ei täyttänyt vaatimuksiamme: veneen oli sovelluttava rannikkovesiin ja pitempäänkin oleskeluun eikä se saanut olla liian korkea vesirajasta laskettuna ("seisomakorkeus"), niin ettei siltoja Alankomaissa yleisesti ottaen tarvitsisi nostaa.

Meillä oli paluumatkalla vielä aikaa käydä katsastamassa kuudes vene Piikkiössä sijaitsevalla Albatrossin telakalla. (Lähellä Turkua) Omistaja Esko Syrjäso (kotoisin Karjalasta) esitteli meille telakkaa ja hänen nopeasta puhevirrastaan huolimatta ymmärsimme suurin piirtein, mitä hän meille kertoi. Kolmesta Albatrossin rakentamasta mallista vastasi "Flying Albatross" parhaiten toivomuksiamme. Saimme katsastaa yhden alueella olevan veneen.

Mittojen ja käyttömukavuuden suhteen vene vastasi vaatimuksiamme ja muihin aikaisemmin katsastamiimme veneisiin verrattuna oli hintakin sopiva. Saimme mukaan esitteitä ja vene pysyi mielessämme. Tyhjensimme ja siivosimme kotiin tultuamme "Muikun" ja laitoimme sen myyntiin.

Saimme vuoden 2004 alussa Eskolta liput "Helsingin venenäyttelyyn". Emme valitettavasti itse voineet mennä sinne käynnissä olevan remontin takia,

mutta suomalaiset ystävämme Kai ja Helena Granholm kävivät näyttelyssä. Kai on kokenut purjehtija ja tuntee siis alaa. Sain häneltä innostuneen sähköpostiviestin, jossa ei yllätykseksi ollut mitään negatiivista kommenttia. Hän tarjoutui myös välittäjäksi kieliongelman helpottamiseksi.

Kun “Muikku” oli myyty, oli “Flying Albatross” – veneen vuoro. Saimme 1. heinäkuuta veneen yhdeksi päiväksi käyttööme, niin että pystyimme tekemään kunnon koematkan. Sen jälkeen teimme päätöksen ja sovimme sopimuksen allekirjoittamisesta 9. heinäkuuta Naantalissa. Kai huolehtisi siitä, että saisimme englanninkielisen version. Marraskuun alussa veimme omat navigointilaitteemme ja osan varusteistamme jo veneeseen, niin ettei

meidän seuraavana vuonna tarvitsisi kuljettaa niin paljon tavaraa lentokoneella. Sovimme pikavierailumme aikana Eskon kanssa vielä veneen layoutista.

Sähköpostiyhteytemme Eskon kanssa kulki nyt Reykjavikin kautta, koska Kai oli nimitetty sinne suurlähettilääksi. Dieselmoottorin asentaminen viivästyi ja kolmas lasku oli sopimuksen mukaan maksettava vasta, “kun vene on valmis”, eli moottorin asentamisen jälkeen. Kun kaikesta huolimatta kuitenkin saimme laskun, oli Kai valmis selvittämään asian. Tammikuussa 2005 ei moottori vieläkään ollut paikallaan, joten Kai, jonka joka tapauksessa piti käväistä Helsingissä, meni ottamaan asiasta selkoa. Selvisi, että toimitus oli viivästynyt valmistajan uuden varastojärjestelmän takia. Vene ei muidenkaan asioiden osalta ollut vielä

läheskään valmis. Olimme sopineet veneen tarkastamisesta maaliskuussa yhdessä Kain kanssa, minkä jälkeen suorittaisimme 3. maksun. Helmikuun lopulla oli dieselmoottori toimitettu ja me matkustimme maaliskuun puolivälissä lumisen Ruotsin läpi Suomeen.

Piikkiössä Esko ja Tanja ottivat meidät taas lämpimästi vastaan. Tarkastimme yhdessä Kain kanssa veneen. Potkuri ja ankkuri puuttuivat vielä ja viimeistelytyöt oli joiltakin osin tehty hieman huolimattomasti. Esko lupasi huolehtia kaikesta. Huhtikuun lopulla, viikko ennen Suomeen lähtöämme Freddy kompastui ja hänen vasemmanpuoleinen kyynärpänsä meni pois sijoiltaan. Se oli asetettava paikoilleen ja laitettava kipsiin. Mitä meidän nyt pitäisi tehdä? Päätimme olla peruuttamatta matkaamme. Kyynärpään tarkastus voitaisiin tehdä Suomessa ja kipsi voitaisiin poistaa myöhemmin Ruotsissa.

Esko haki meidät Turun lentoasemalta 8. toukokuuta ja ajoi meidät Kaarinan venesatamaan, jossa Aurinko odotti meitä. Kaarinan venesatama oli kuin rauhallinen keidas sen kiireellisen ajan jälkeen, joka meillä oli takanapäin. Satamassa oli vain muutamia tyhjillään olevia veneitä. Näköalat olivat upeat, varsinkin iltaisin. Jäisimme sinne 10 päiväksi ja purjehtisimme veneellä noin 50 tuntia, niin että ensimmäinen veneen huolto voitaisiin tehdä vielä ennen lähtöämme ja oppisimme tuntemaan veneen. Ensimmäisen kylmän yön jälkeen Esko selitti meille, miten lämmityslaitte toimii ja se paransi paljon olojamme.

Maanantaina sisustimme kajuutan ja minä kävin ostoksilla. Vein ostokassit yksi kerrallaan veneeseen, mutta palatessani hakemaan toista kassia oli varis yrittämässä käydä leivostemme kimppuun. Minä siedän kyllä paljon asioita, mutta kaikella on sentään rajansa!

Testasin iltapäivällä laitteistoa. Koska Suomen kartografia käyttää eri referenssejä, oli sijaintimme näytön mukaan rannalla. Muutettuani kyseessä olevia säädöksiä karttplotteriin kellui veneemme lopulta vedessä.

Tiistaina oli tarkoitus – Eskon ohjeiden (ja rommipullon kylmien olojen varalta) evästämänä – lähteä ensimmäistä kertaa purjehtimaan.

Kaarinan sairaalan röntgenlaitteet eivät toimineet, mutta Turussa onneksi asia hoitui. Se oli kyllä kallista!

Loput päivät kulutimme käymällä läpi “Turunmaan saariston” vesiä todella perusteellisesti. Elektronisen kartan lisäksi käytimme suomalaisia venekortteja, joissa rannikkovedet on jaoteltu erityisen kätevästi. Tämä järjestelmä pitäisi oikeastaan ottaa käyttöön koko Euroopassa.

Viimeisenä päivänä tehtiin huolto. Iltapäivällä saapui hyvien ystäviemme poika Ville Rönkä. Hän työskentelee kokkina italialaisen keittiön huipulla Suomessa ja me odotimme innolla hänen keittotaitojaan.

Illalla oli aika jättää jäähyväiset Eskolle ja Tanjalle drinkin ja pienen syömisen merkeissä.

Keskiviikkona 18. toukokuuta (syntymäpäivänäni) lähdimme matkaan kello 8:30. Olimme valinneet sellaisen

reitin, joka kulki mahdollisimman paljon rannikkovesillä, eli suuntaimme Ahvenanmaan kautta Ruotsin rannikolle ja sieltä Tanskaan ja Pohjois-Itämeren kanaalin kautta Elbelle. Siellä päättäisimme jatkaisimmeko matkaa Alankomaihin ulkokautta vai sisävesitse. Jos kaikki menisi hyvin, saapuisimme perille viikkoa ennen Meindertin häitä. Ensimmäisen yön vietimme Helsössä, jonka venesatama oli lähes tyhjä ja täysin meidän käytössämme. Ville valmisti meille todellisen juhla-aterian ensimmäisen matkaosuutemme kunniaksi. Seuraavana päivänä purjehdimme Degeröhön, mutta koska tuuli oli voimistunut huomattavasti, päätimme odottaa parempia ilmoja ennen Ruotsiin päin lähtöä. Täydensimme dieselvarastoamme. Vettä ottaessamme automaatti kyllä nielaisi yhden euron, mutta ei antanut vettä. Saimme euron kunnanvirastolla takaisin ja myöhemmin tuli kaksi miestä korjaamaan vedensaantilaitteen. Lähdimme myöhään iltapäivällä matkaan kohti Ruotsia. Olimme avanneet vesiurheilukauden Degerbyssä. Ilta oli tyyni ja kaunis poistuimme Suomen vesiltä nauttien olostamme.

Jälkikirjoitus:
Saavuimme kotisatamaan yhden päivän myöhemmin kuin oli suunniteltu, eli hyvissä ajoin ennen Meindertin häitä. Kohtasimme matkalla paljon voimakasta vastatuulta, joten Kielin kanaalin jälkeen valitsimme sisävesien kautta kulkevan reitin. Meillä ei onneksi matkan aikana ollut teknisiä ongelmia.

Numerotietoa matkasta:	
Päivien kokonaismäärä	41
Matkapäiviä	32
Purjehdustuntien kokonaismäärä	217,5
Purjehdustunnit Suomesta lähdettyä	170
Merimailien kokonaismäärä	1452

Merimailit Suomesta lähdettyä	1151
Dieselöljyn kokonaismäärä litroissa	900

Evert Schut

Een nieuw bestuurslid:

Mag ik mij even voorstellen.....

Ik heet Hans (Hannu) Verasdonck, Geboren en getogen in Nijmegen. In 1970 ben ik naar Finland gegaan om daar twee jaar later met Liisa te trouwen. We hebben twee kinderen, Nanda (Vaajakoski, 1975) en Pieter (Kirkkonummi, 1978). We hebben 20 jaar in Finland gewoon en ik heb de Finse nationaliteit aangenomen in 1987. Thuis spreken we uiteraard Fins. In ons gezin hebben de ouders de Finse nationaliteit en de kinderen de Nederlandse.

Na 30 jaar voor Finse bedrijven in de export gewerkt te hebben in Finland, België, Singapore en Nederland, ben ik nu actief als consultant. Dit is geen volle dagtaak, waardoor er tijd over is voor leukere dingen als watersport, genealogie, reizen, tuinieren en genieten van de Finse natuur.

Verasdonck betekent "van de Asdonk". De oorspronkelijke Asdonk, al vermeld in het jaar 758, was een heuvel met essebomen

ten noorden van Diest op de grens tussen het Hageland en de Kempen in België. De ridders van Asdonk dienden ongeveer vier eeuwen lang de Graven van Leuven en de Hertogen van Brabant tot aan 1260.

Nu, bijna 750 jaar later, zijn de kinderen uit huis en wonen Liisa en ik in Velp, aan de rand van het natuurgebied de Veluwe, ten oosten van Arnhem. Over een jaar of acht, wanneer we beiden gepensioneerd zijn, willen we weer in Finland wonen.

J.P. Verasdonck,
Postbus 141,
6880 AC Velp (Gld)
tel: +31 6 4075 2355 / fax: +31 2 6363 8848
Verasdonck@gmail.com / www.verasdonck.nl

Saanko esittäytyä....

Nimeni on Hannu (Hans) Verasdonck, syntynyt ja kasvanut Nijmegenissä. Vuonna 1970 muutin Suomeen ja kaksi vuotta myöhemmin menin naimisiin Liisan kanssa. Meillä on kaksi lasta, Nanda (Vaajakoski, 1975) ja Pieter (Kirkkonummi, 1978).

Asuimme Suomessa 20 vuotta ja sain Suomen kansalaisuuden vuonna 1987. Kotikieli on tietenkin suomi. Perheessämme vanhemmat ovat Suomen kansalaisia ja lapset Alankomaiden kansalaisia.

Olen ollut 30 vuoden ajan eri suomalaisten yritysten vientitehtävissä Suomessa, Belgiassa, Singaporessa ja Hollanissa. Nykyisin toimin konsulttina. Tämä ei ole kokopäivän toimintaa, joten jää myös aikaa mukavampiin asioihin kuten veneily, sukututkimus, matkailu, viherpeukalointi, ynnä muut Suomen kesään kuuluvat luonnon nautinnot.

Verasdonck tarkoittaa "van de Asdonk" (= Saarnivaara). Alkuperäinen Asdonk, mainittu jo vuonna 758, oli pieni mäki täynnä saarnipuita Diestin kaupungin pohjoispuolella, Hagelandin ja Kempenin rajalla Belgiassa. Asdonkin ritarit palvelivat noin neljä vuosisataa Leuvenin Kreivejä ja Brabantin Herttuota ainakin vuoteen 1260 asti.

Nyt, melkein 750 vuotta myöhemmin, lapset ovat pois kotoa ja asun Liisan kanssa Velpissa, luononpuisto Veluwen ääressä, Arnhemien itäpuolella. Noin kahdeksan vuoden kuluttua, kun mollemmat olemme eläkkeellä, haluamme taas asua Suomessa.

J.P. Verasdonck,
Postbus 141,
6880 AC Velp (Gld)
puh: +31 6 4075 2355 / fax: +31 2 6363 8848
Verasdonck@gmail.com / www.verasdonck.nl

Alankomaat-Suomi Yhdistyksellä on uusi sihteeri

Saanko esitellä itseni? Nimeni on Hilde-Wierda Boer (25) ja asun mieheni Remcon kanssa Rosmalenissa, 's-Hertogenboschin lähellä. Tammikuun 20. päivän lähtien hoidan yhdistyksen sihteeritehtäviä. Johtokunta etsi sihteerin jonka äidinkieli oli suomi. Minä olen kuitenkin täysin hollantilainen. Anna minä selitän sen.

Noin kymmenen vuotta sitten, äidin veli ja hänen suomalainen vaimonsa olivat meidän kotona. Tätini soitti Suomeen suomeksi. 'Mikä kieli!', ajattelin. Ja samaan aikaan: 'Jospa ymmärtäisin tuota kieltä!'. Pyysin tätiäni opettamaan minulle jotkut sanat. Sitten aloitti suomen kielen opiskeleminen, joka oli 15-vuotiaalle ehkä hieman epätavallinen harrastus. Ostin oppikirjoja ja päätin että olisin vasta tyytyväinen silloin kun pääsisin lukemaan Aleksis Kiven Seitsemän Veljestä. Suomalainen tätini oli siitä mieltä että harrastukseni oli hassu. Siitä lähtien hän kirjoitti minulle pelkästään suomeksi. Ehkä hän ajatteli että asia peloittaisi minua, mutta päinvastoin: se kannusti minua jatkamaan opintojani.

VWO:n viimeisessä luokassa ($\approx$ lukio) minun piti väliaikaisesti lopettaa harrastukseni. Aloin sekoittaa ranskan suomeen: c'est, se on, on a, ce on, se est, on on, se ce. Päässäni oli sekamelska. Ikimuistettava hetki oli kun kerran olessani hiihtolomalla Ranskassa sanoin hotellin työntekijälle 'yritez, yritez', kun halusin sanoa että hänen pitäisi yrittää miten huonoja patjat olivat. Tietysti poika parka ei ymmärtänyt siitä yhtään mitään: suomalaista sanaa ja ranskalaista kieliooppia.

VWO:n jälkeen menin opiskelemaan kasvatustiedettä Utrechtin yliopistossa. Silloin ajatus syntyi että jospa pääsisin vaihto-opiskelijana Suomeen. Olin käynyt jo pari kertaa Suomessa ja minusta maa oli hyvin kaunis. Ja jos pääsisin Suomeen, voisin myös harjoitella suomen kielitaitoani. Valmistautuessani vaihtoon, kävin Amsterdamin yliopistossa opiskelemaan suomea sivu-aineena. Oli kiva huomata, että oli enemmän sellaiset ihmiset, joista oli kiva oppia suomea.

Kesällä 2002 lähdin Suomeen vaihto-opiskelijana. Minulla oli tutkimusharjoittelupaikka Jyväskylän Yliopiston Perhetutkimuskeskuksessa ja siellä kirjoitin myös graduni. Työkavareiden ja muiden ystävien kanssa puhuin heti alusta vain suomea. Hankala se oli alussa, mutta lopujen lopuksi järkevä päätös.

Tulessani takaisin Hollantiin kesällä 2003, aloitin nuorempana tutkijana/jatko-opiskelijana Radboud yliopistossa Nijmegenissä. Väitöskirjani koskee perhe ja työn yhteensovittamista. Jossain vuona 2007 sen pitäisi olla valmis. Minusta on

kiva että olen yhä yhteydessä Jyväskylän Yliopistoon. Aineisto kerrattiin osittain myös Jyväskylässä ja todennäköisesti osa väitöskirjastani koskee Alankomaat-Suomi vertailua.

Kymmenen vuotta sitten päätin että olisin vasta tyytyväinen silloin kun pääsisin lukemaan Aleksis Kiven Seitsemän Veljestä. En vielä yrittänyt sitä, mutta minusta tuntuu, että koska saan nyt hoitaa Alankomaat-Suomi Yhdistyksen sihteeritehtäviä, voisin päätellä että opinnot ovat olleet menestyksellisiä. Autan teitä mielelläni Alankomaat-Suomi koskevissa asioissa. Muualla tässä Aviisissa voit lukea millä tavalla sihteeristö on paras tavoitettavissa.

Hilde Wierda-Boer

De Vereniging Nederland-Finland heeft een nieuwe secretaresse

Mag ik mezelf voorstellen? Mijn naam is Hilde Wierda-Boer (25) en ik woon samen met mijn man Remco in Rosmalen, bij 's-Hertogenbosch. Sinds 20 januari van dit jaar zorg ik voor het secretariaat

van de vereniging. Het bestuur zocht een secretaresse, wier moedertaal Fins was. Maar ik ben 100% Nederlands. Ik zal 't uitleggen.

Zo'n tien jaar geleden waren de broer van mijn moeder en zijn Finse vrouw bij ons thuis. Mijn tante belde in het Fins naar Finland. 'Wat een taal!', dacht ik. En tegelijkertijd: 'Als ik ooit eens die taal zou begrijpen!'. Ik vroeg mijn tante mij wat woorden te leren.

Toen begon het bestuderen van de Finse taal, wat voor een 15-jarige misschien een beetje vreemde hobby was. Ik kocht studieboeken en ik besloot dat ik pas tevreden zou zijn als ik het voor elkaar zou krijgen Seitsemän Veljestä van Aleksis Kivi te lezen. Mijn Finse tante vond mijn hobby maar vreemd. Vanaf dat moment schreef zij alleen nog maar in het Fins naar mij. Misschien omdat ze dacht dat dat mij zou afschrikken, maar integendeel: het spoorde mij alleen maar aan met mijn studie verder te gaan.

In de laatste klas van het VWO moest ik tijdelijk stoppen met mijn hobby. Ik begon Frans en Fins door elkaar te halen: c'est, se on, on a, ce on, se est, on on, se ce. Het was een chaos in mijn hoofd. Een onvergetelijk moment was toen ik een keer op skivakantie in Frankrijk was en ik tegen een personeelslid van het hotel zei: 'yritez, yritez', toen ik wilde zeggen dat hij moest uitproberen hoe slecht de matrassen waren. Natuurlijk begreep die arme jongen er niets van: ik gebruikte een Fins woord met Franse grammatica.

Na het VWO ging ik pedagogische wetenschappen studeren aan de Universiteit Utrecht. Toen ontstond het idee om eens als uitwisselingsstudent naar

Finland te gaan. Ik was al een paar keer in Finland geweest en ik vond het land erg mooi. En als ik naar Finland zou gaan, zou ik mijn Finse taalvaardigheid ook kunnen oefenen. Als voorbereiding op mijn uitwisseling, ging ik Fins als bijvak volgen aan de Universiteit van Amsterdam. Het was leuk te ontdekken dat er meer mensen waren, die het leuk vonden om Fins te leren.

In de zomer van 2002 vertrok ik naar Finland als uitwisselingsstudent. Ik deed een onderzoeksstage bij het Family Research Centre van de Universiteit van Jyväskylä en schreef daar ook mijn scriptie. Met mijn collega's en andere vrienden sprak ik vanaf het begin slechts Fins. Moeilijk was het in het begin, maar uiteindelijk een hele slimme beslissing.

Toen ik in de zomer van 2003 terugkwam in Nederland, begon ik als junior researcher/aio aan de Radboud Universiteit Nijmegen. Mijn proefschrift gaat over het combineren van werk en gezin. Ergens in 2007 zou het klaar moeten zijn. Ik vind het leuk dat ik nog steeds in contact ben met de Universiteit van Jyväskylä. De data zijn gedeeltelijk ook in Jyväskylä verzameld en waarschijnlijk

gaat een deel van mijn proefschrift over een vergelijking tussen Nederland en Finland.

Tien jaar geleden besloot ik dat ik pas tevreden zou zijn als ik Seitsemän Veljestä van Aleksis Kivi zou kunnen lezen. Ik heb het nog niet geprobeerd, maar ik denk dat ik nu ik het secretariaat van de Vereniging Nederland-Finland mag verzorgen, wel mag concluderen dat het goed is gekomen met mijn Fins. Ik help u graag met alle Nederlands-Finse zaken. Elders in deze Aviisi kunt u lezen hoe u het best in contact kunt komen met het secretariaat.

Hilde Wierda-Boer

Finse literatuur

Met onderstaand stukje wil ik eigenlijk **M**u allen uitnodigen om mee te werken aan een nieuwe rubriek "Finse Literatuur" door een korte (maximaal één pagina in Aviisi) recensie in te sturen van een boek van een Finse auteur, dat u op één of andere wijze geraakt heeft. Met (indien bekend) de titel van een eventuele vertaling in het Nederlands. Of, als dat teveel gevraagd is, in ieder geval de naam van de auteur en de titel van het boek.

Mijn eigen kennis van de Finse literatuur is beperkt, maar de boeken die ik gelezen heb, stonden mij meestal wel aan. Helaas bleken de boeken in de oorspronkelijke

taal vaak te moeilijk voor mijn kennis van het Fins, en kwam ik dan niet verder dan enkele tientallen pagina's.

Gelukkig is er ook wel het een en ander vertaald. Bv. "Haas" (Jäniksen vuosi) en "De huilende molenaar" (Ulvova mylläri) van Arto Paasilinna, die ik met veel plezier gelezen heb. Verder heb ik vaak genoten van de Muumi-verhalen van Tove Jansson, waarvan ik een hele serie in huis heb (in het Fins, Zweeds en zelfs Nederlands). Nog wat namen van schrijvers, waarvan ik met meer of minder succes een boek ter hand heb genomen: Väinö Linna, Veikko Huovinen, Erno Paasilinna, Johannes Linnankoski.

Verder de verhalenbundel nr 44: Finnland uit de serie "Moderne Erzähler der Welt" van het Horst Erdmann Verlag. Enig zoeken naar de uitgever op het web deed bij mij het vermoeden rijzen, dat die intussen niet meer bestaat.

Anneke, mijn vrouw, heeft uit de bibliotheek in Nijmegen nogal wat boeken van Noordse schrijfsters gelezen, maar is daar geen Finse schrijfsters tegengekomen. Op het web (bv. www.kirjasto.sci.fi) kwam ik vrij snel een aantal namen tegen: o.a. Maria Jotuni, Helvi Hämäläinen, Iris Uurto, Arja Uusitalo, Hella Maria Wuolijoki, maar al die namen bleken niet voor te komen in de catalogus van de bibliotheek. Ik ben er ook nog niet achter, of er vertalingen van zijn in het Nederlands.

Ik ben benieuwd naar uw reacties!

Veel leesplezier!

Hans Adamse

Suomen kirjallisuus

Tämän kirjoituksen avulla haluaisin oikeastaan kutsua teidät kaikki mukaan tekemään uutta aihetta “Suomen Kirjallisuus”. Sinne voisi lähettää lyhyen arvostelun (korkeintaan yhden sivun mittainen Aviisiin) yhdestä suomalaisen kirjailijan teoksesta kerrallaan joka on jollain tavalla tehnyt vaikutuksen teihin. Mainitkaa myös (mikäli tiedossa) mahdollisen hollantilaisen käännöksen nimi. Tai, mikäli tämä on liikaa vaadittu, joka tapauksessa tekijän ja kirjan nimi.

Omat tietoni suomalaisesta kirjallisuudesta ovat rajoitetut, mutta lukemani kirjat miellyttivät minua useinmiten. Valitettavasti kirjat alkuperäiskielellä osoittautuivat usein liian vaikeiksi ottaen huomioon suomen kielen taitoni enkä päässyt pitemmälle kuin muutaman kymmenen sivua. Onneksi on jotain käännettyäkin. Esimerkiksi Arto Paasilinnan «Haas» (Jäniksen Vuosi) ja «De huilende molenaar» (Ulvova Mylläri), jotka olen mielelläni lukenut.

Lisäksi olen usein nauttinut Tove Janssonin Muumi-tarinoista, joista minulla on kotona koko sarja (suomeksi, ruotsiksi ja jopa hollanniksi).

Vielä muutamia kirjailijoiden nimiä joiden kirjoja olen lukenut enemmän tai vähemmän menestyskäästä: Väinö Linna, Veikko Huovinen, Erno Paasilinna, Johannes Linnankoski.

Lisäksi tarinakokoelma no. 44 Finnland-sarjasta “Moderne Erzähler der Welt”, kustantaja Horst Erdmann Verlag. Etsiessäni kustantajaa netissä aloin aavistaa että sitä ei enää ole olemassa.

Vaimoni Anneke on lukenut Nijmegenin kirjastosta jonkin verran norjalaisten naispuolisten kirjailijoiden teoksia, mutta ei ole löytänyt sieltä mitään suomalaista. Netistä (esim. www.kirjasto.sci.fi) löysin aika pian useita nimiä, mm. Maria Jotuni, Helvi Hämäläinen, Iris Uurto, Arja Uusitalo sekä Hella Maria Vuolijoki, mutta mikään näistä nimistä ei esiintynyt kirjaston luettelossa. En myöskään vielä tiedä onko näitä käännetty hollanniksi.

Odotan jännityksellä palautettanne !
Paljon lukuiloa!

Hans Adamse
Käännös: Marjut Suvisaari

Weekend in Helsinki

Van vrijdag 2 september tot en met maandag 5 september waren wij een lang weekend in Helsinki, Finland. Een land dat totaal nieuw voor ons was. Omdat het ons wel leuk leek u te vertellen wat wij beleefd hebben en van onze eerste keer Finland vonden, hierbij ons verhaal.

Op vrijdag vertrokken wij vanaf Amsterdam per vliegtuig naar Helsinki.

Onze eerste indruk was dat het een moderne stad met veel verkeer is. Met veel nieuwe grote gebouwen. Natuurlijk moet er ook gegeten en gedronken worden, dus gingen we naar een café-restaurant. Mensen komen er samen om wat bij te kletsen onder het genot van een biertje. Ze praten over het algemeen allemaal Fins, maar het is niet moeilijk voor ze om om te schakelen naar het Engels.

Op zaterdag stond de markt op het programma. Met een groot aanbod aan groente. Na dat gezien te hebben zijn we met de boot naar Suomenlinna gegaan. Het is er zeer interessant om rond te kijken en zelfs de kazernes worden er nog bewoond. De straten zijn er met platte stenen en keien aangelegd, wat het lopen erover moeilijk maakt. Ook zijn we nog langs een Orthodoxen kerk gegaan.

Op zondag gingen we verschillende plekken bezichtigen. Zoals Töölönlahti, een kwekerij, Olympisch Stadion, zwembad, paardenbaan, door het Laakso en langs het water naar het Sibelius park, waar het dan ook gelijk een stuk drukker was.

Op de dag van de terugreis zijn we nog langs de rotskerk Temppeliaukio kerk gegaan. Er waren zeer veel toeristen (waaronder wijzelf natuurlijk) maar het was de moeite waard.

Wat wij na dit lange weekend van Helsinki vonden is dat het een mooie stad is waar je kunt genieten van vele gebouwen. De mensen zijn er heel gedisciplineerd ook in het verkeer (weinig getoeter gehoord).

Op straat zegt bijna niemand elkaar gedag, maar er wordt bijgepraat in het café.

De natuur is er geweldig, hele mooie parken, bossen en meren, het is er genieten. Wij noemen het voor iedereen een aanrader. Wij zullen zeker nog een keer teruggaan.

Lida en Peter Nobel

Viikonloppu Helsingissa

Perjantaina 02. syyskuuta maanantaihin 05. syyskuuta olimme pitkän viikonlopun Helsingissä Suomessa, maassa, joka oli meille aivan uusi ja tuntematon. Ajattelimme, että teistä voi olla hauskaa lukea kokemuksistamme ja miltä meistä tuntui olla ensimmäistä kertaa Suomessa, siksi tämä pieni matkakertomus.

Perjantaina lensimme Amsterdamista Helsinkiin. Ensimmäinen vaikutelma Helsingista oli, että se on moderni kaupunki, jossa on paljon liikennettä ja paljon uusia isoja rakennuksia. Syömään menimme eräaseen kahvila-ravintolaan ja totesimme, että ihmiset tulivat oluelle ja keskustelemaan keskenään. Yleensä ottaen he puhuivat suomea, mutta vaihtoivat vaivattomasti myös englannin kielelle.

Lauantaina menimme Kauppatorille. Siellä oli paljon vihanneksia tarjolla. Sieltä jatkoimme matkaa Suomenlinnaan. Se on todella mielenkiintoinen linnoitus, jossa myös asutaan vielä vanhoissa kasarmeissa. Kadut ovat mukulakivikatuja, joilla oli hankala kävellä. Paluumatkalla hotelliin näimme upean Orhodoxi – kirkon, Uspenskin tuomiokirkon.

Sunnuntaina tutustuimme erilaisiin paikkoihin, kuten Töölönlahteen, kaupungin puutarhaan, Olympiastadioniin, uimastadioniin, ravirataan, kuljimme Laakson halki rantatietä Sibelius-puistoon, siellä oli tungosta.

Lähtöpäivänä tutustuimme vielä Temppeliaukion kalliokirkkoon. Siellä oli paljon turisteja, sillä kirkko on todella tutustumisen arvoinen.

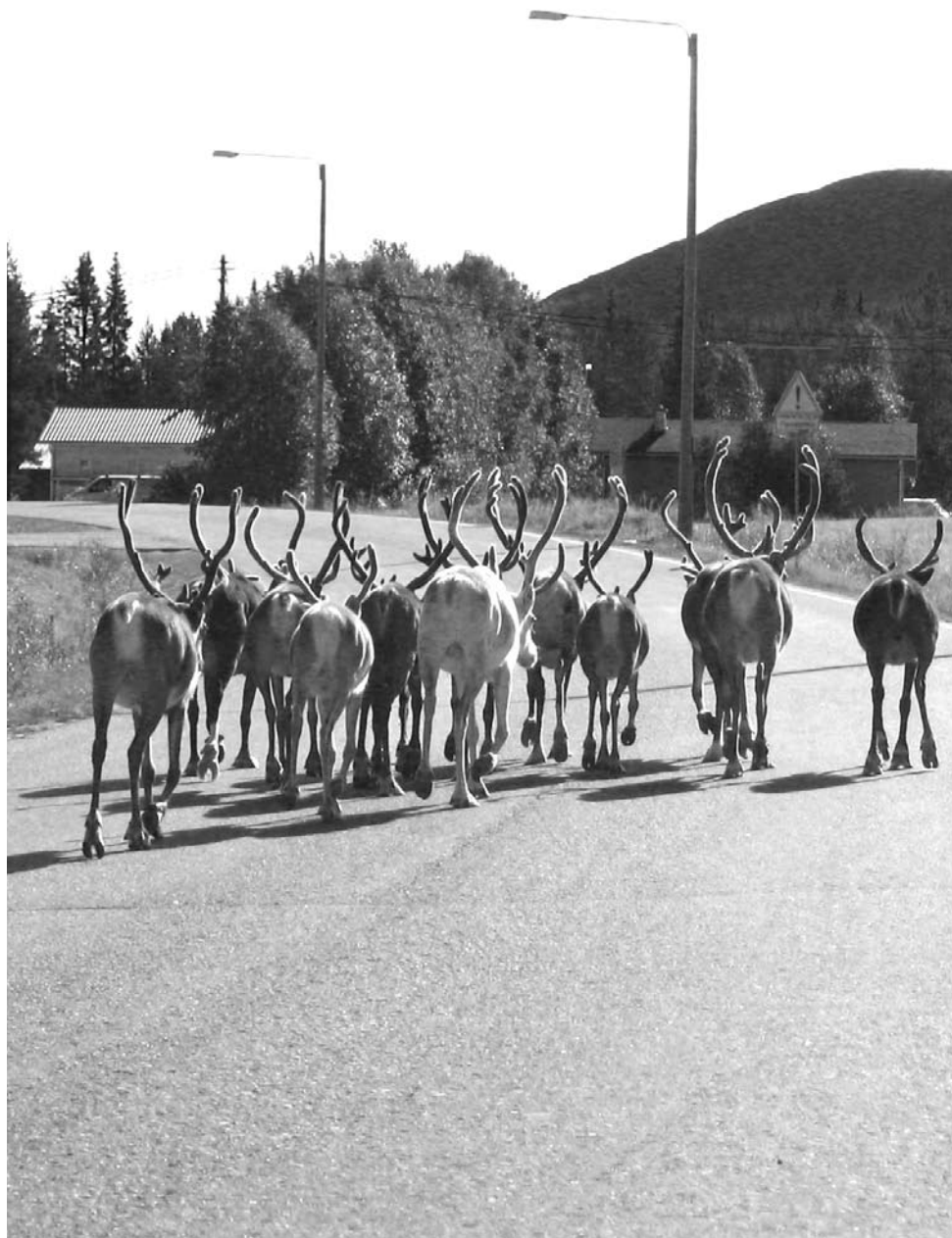
Viikonlopun jälkeen totesimme, että Helsinki on kaunis kaupunki, jossa on paljon näkemisen arvoisia rakennuksia. Ihmiset ovat kurinalaisia! myös liikenteessä (kuulimme vähän auton äänimerkkejä). Kadulla ihmiset eivät paljon tervehtineet toisiaan, mutta kahviloissa puhuttiin sitäkin enemmän.

Luonto on mahtava, on todella kauniita puistoja, metsiä ja järviä, niistä nauttii. Suosittelemme kaikille. Menemme varmasti kerran takaisin Suomeen.

Lida ja Peter Nobel
(käännös Anja Guldmond)

Agenda Finse evenement- en Suomalaistapahtumat

15.4	Ilmiliekki Quartet, jazz concert / jazz konsertti Rotterdam (Theater Lantaren/Venster, Gouvernestraat 133)
15.4	Vioolconcert van Sibelius Het Concertgebouw, Amsterdam , Nederland
22.4	Trajecti Voces zingt 'Balticum' , Utrecht, Willibrordkerk aanvang 20.15
22.4	De Volharding en het Doelen Ensemble o.l.v. Jussi Jaatinen Grote Kerk, Oudestraat 26, Veere , Nederland
23.4	Trajecti Voces zingt 'Balticum' , Bodegraven, Willibrorduskerk aanvang 15,00
30.4	Vappu! Katwijk, paviljoen "Het Wantveld" , zie uitnodiging in dit blad
20.5.- 27.8.2006	RELATIONSHIPS - Three perspectives on the Finnish basketry, Nationaal Vlechtmuseum Noordwolde, Mandehof 7, www.noordwoldevlechtdorp.nl
20.5	Première in Nederland: Songs of Life and Death van Aulis Sallinen Rodahal, Kerkrade , Nederland
20.5	Het Residentie Orkest met Susanna Mälkki Dr Anton Philipszaal, Spuiplein 150, Den Haag , Nederland
3.6	Zomerwandeling Gorinchem, zie uitnodiging in dit blad
3.6	Wereldpremière van Kaija Saariaho Bimhuis,Piet Heinkade 3, Amsterdam , Nederland
24.6	Midzomerfeest / Juhannusjuhla Zeemanskerk / Merimieskirkko, Rotterdam

Vappu

op zondag 30 april 2006

De Vereniging Nederland-Finland organiseert dit jaar het Vappu- /1-mei-feest op zondag 30 april. (N.B. Koninginnedag wordt dit jaar op 29 april gevierd!)

We hebben voor ons feest een deel van het gezellige strandpaviljoen **“Het Wantveld” in Katwijk aan Zee** gereserveerd. Wij verwachten u vanaf 15.00 uur. Het welkomstdrankje – echte Finse “sima” – wordt om 15.30 uur geserveerd.

Vóór de uitgebreide barbecuemaaltijd is er tijd voor spelletjes, een quiz, zelfs voor een kleine strandwandeling en voor live muziek. Een jonge Finse muzikante –werkelijk een groot talent- **accordeoniste Anne-Mari Kanninen** speelt voor ons! Op het programma staat ook de traditionele Vappu-loterij met als hoofdprijs een retourticket naar Finland van Finnair! (de loting gebeurt ná de maaltijd). Het programma duurt tot ca. 20.00 uur en daarna kan iedereen, die dat wil, de avond voortzetten in het strandpaviljoen. De kosten voor het Vappu-feest bedragen € 23,- p.p. voor leden, € 11,50 voor jeugdleden en kinderen (van 4 tot 18 jaar), en € 27,- voor niet-

leden. Drankjes zijn - behalve de sima - voor eigen rekening! U kunt zich t/m 24 april aanmelden bij het secretariaat (Hilde Wierda-Boer, e-mail: vnf@xs4all.nl of tel. 06-462 462 50). Betalen doet u op naam van de Vereniging Nederland-Finland (54.92.86.705 te Zeist), onder vermelding van “Vappu”.

U BENT VAN HARTE WELKOM OP DEZE “VAPPU” DIE WIJ IN EEN ONTSPANNEN LENTESFEER WILLEN VIEREN!

Zo vindt u het strandpaviljoen “Het Wantveld” in Katwijk:
- per auto: vanaf de A44 afslag Leiden/Katwijk/ Duinrell. Volg de N206 richting Katwijk tot de afslag Katwijk-Noord/t Heen, onderaan de afrit rechtsaf richting Katwijk-Noord. Volg de richting ‘P-strand’ tot op het grote parkeerterrein de Noorderduinen (‘s zondags gratis parkeren). Het strandpaviljoen ligt over de duinen bij de strandopgang aan de Noordzijde van het parkeerterrein op 300 meter afstand. Aan het einde van de strandopgang rechtsaf!

- met OV: Vanaf station Leiden Centraal vertrekt ieder half uur bus 31 richting Katwijk. Uitstappen bij halte Noorderduinen, daarna is het strandpaviljoen in enkele minuten lopend over het parkeerterrein (zie routebeschrijving per auto) te bereiken. N.B.: Katwijk valt binnen het treintaxi-gebied van Leiden.

Meer informatie over het paviljoen vindt u op www.hetwantveld.nl. Contactpersoon van de VNF is Margriet Panman, tel. 06 53899871

Vappujuhla

sunnuntaina 30. huhtikuuta 2006

Vietämme Alankomaat-Suomi Yhdistyksen perinteistä vappujuhlaa sunnuntaina 30. huhtikuuta, siis oikeastaan vapunaattona!

Tänä vuonna olemme varanneet vapunviettoa varten osan mukavasta rantapaviljongista **“Het Wantveld” Katwijk aan Zee’ssä.**

Odotamme teitä saapuvaksi klo 15 lähtien, tervetuliaissimaa tarjotaan klo 15.30. Ennen runsasta grillateriaa on aikaa leikeille, tietokilpailulle, jopa pienelle rantakävelyllä sekä elävälle musiikille. Meitä tulee soitollaan viihdyttämään nuori suomalainen **hanuristitähti Anne-Mari Kanninen!** Ohjelmassa on myös perinteiset vappu-arpajaiset, pääpalkintona Finnairin edestakainen lento Suomeen! (arvonta aterian jälkeen). Ohjelma kestää n. klo 20 saakka ja sen jälkeen iltaa voi jatkaa rantapaviljongissa.

Vappujuhlan hinta on jäsenille 23,- euroa, lapsille (4-18 v.) ja nuorisojäsenille 11,50 euroa, ei-jäsenille 27,- euroa. Juomat - paitsi sima - omaan laskuun! Ilmoittaudu viimeistään 24.4.2006 sihteerille (Hilde Wierda-Boer e-mail: vnf@xs4all.nl tai puh.

06-462 462 50) ja maksa tilille: Vereniging Nederland-Finland 54.92.86.705 / Zeist, viitteeksi “Vappu”.

TERVETULOA JOUKOLLA JUHLIMAAN VAPPUA RENNOISSA KEVÄISISSÄ TUNNELMISSA!

Näin löydät “Het Wantveld” rantapaviljongin: - autolla: päätieltä A44 liittymästä Leiden/Katwijk/ Duinrell, seuraa N206 suuntaan Katwijk, sillä liittymässä Katwijk-Noord/t Heen kierrettyäsi lenkuran alhaalla oikealle Katwijk-Noordin suuntaan. Seuraa kylttejä P-strand suurelle Noorderduinen-pysäköintialueelle (ilmainen pysäköinti sunnuntaisin).

Käynti rantaan pysäköintialueen pohjoispuolelta (“Noordzijde”) ja paviljonki on tien päässä oikealla puolella, kävelymatkaa 300 metriä. - Julkisilla kulkuneuvoilla: Leiden Centraal- asemalta puolen tunnin välein bussi 31 Katwijkin suuntaan, pysäkki Noorderduinen, kävelen pysäköintialueen kautta (kuten edellä). Huom! Katwijk on myös Leidenin junataksi-alue.

Lisätietoja paikasta saat nettisivulta www.hetwantveld.nl
Yhdistyksen yhteyshenkilö on Margriet Panman, puh. 06 53899871

Dagtocht naar Gorinchem (Gorkum) aan de Rijn

Zaterdag 3 juni om 11.00 uur

Wij verzamelen ons om 11.00 uur voor het station van Gorinchem, Stationsweg 3.

Onze leden, Anja en Nico de Bruin zullen ons een rondleiding geven door het centrum van Gorinchem en laten ons ook de historische stadswallen zien. Tot besluit is er koffie met gebak in "De Hoofdwacht" aan de Grote Markt, afhankelijk van het weer binnen of op het terras. De wandeling duurt ongeveer anderhalf uur. Wie dat wil kan de trip verlengen door met een boot naar de overkant van de Rijn te gaan waar het oude vissersstadje Woudrichem ligt. Van daaruit of rechtstreeks van Gorinchem kan het slot Loevestein bezocht worden en ook nog Fort Vuren.

Gorinchem is makkelijk te bereiken: Vanuit Amsterdam via Utrecht over de A27 in de richting Breda en van Rotterdam via Dordrecht over de A15 richting Nijmegen. Op de kruising van deze wegen ligt het knooppunt Gorinchem! Eerst gaat u richting "centrum" en daarna richting "station". Bij het station kunt u gratis parkeren.

Opgeven uiterlijk 26-5-2006 bij het secretariaat (Hilde Wierda-Boer, vnf@xs4all.nl of telefonisch 06-462 462 50). De tocht gaat door wanneer zich ten minste 10 belangstellenden aanmelden. Geef daarom uw e-mail adres of uw telefoonnummer door opdat wij u kunnen bereiken als de tocht onverhoopt niet doorgaat.

Meer informatie kunt u vragen aan Anja de Bruin, tel. 0183-628791

Kesäreki reinin varrelle Gorinchemiin

lauantaina 3. kesäkuuta klo 11.00

Kokoonnumme Gorinchemin asemalla, Stationsweg 3, klo 11.00.

Meillä on tilaisuus tutustua paikallisten johdolla Gorinchemin keskusta ja historiallisiin puolustusvalleihin, ja juoda päätteeksi kahvit leivonnaisen kera "De Hoofdwacht"-kahvilassa Grote Marktilla, säästä riippuen joko terassilla tai sisällä. Kävelyretki kestää noin puolitoista tuntia. Halutessasi voit jatkaa retkeä laivalla Reinin toiselle puolelle Woudrichemin vanhaan kalastajakaupunkiin ja sieltä edelleen tai suoraan laivalla Slot Loevesteiniin ja vielä edelleen Fort Vureniin.

Gorinchemiin on helppo löytää: Amsterdamista Utrechtin kautta A 27 Bredan suuntaan ja Rotterdamista Dordrechtin kautta A 15 Nijmegenin suuntaan, näiden teiden risteyksestä (knooppunt Gorinchem) Gorinchemiin! Ensin suuntaan "centrum" ja sitten "station". Ilmainen pysäköinti asemalla.

Ilmoittaudu viimeistään 26.6.2006 yhdistyssihteerille (Hilde Wierda-Boer, vnf@xs4all.nl tai puh. 06-462 462 50). Retki toteutuu, jos ilmoittautuneita on yhteensä vähintään 10. Anna siis e-mail-osoitteesi tai puhelinnumerosi mahdollisen peruutuksen varalta!

Lisätietoja voit kysyä Anja de Bruin'ilta, puh. 0183-628791.

TERVETULOA!

Relaties

Drie visies op het Finse manden- vlechten.

Onderstaande tekst is in het Fins en Engels aangeleverd. Ik neem aan, dat de meeste leden van de vereniging het Engels voldoende beheersen om de tekst te kunnen begrijpen.

Hans Adamse (redacteur)

Relation- ships Three perspectives on the Finnish basketry

**Minna Koskinen, Anelma Savolainen
and Anna-Maria Väättäinen**

20.5.-27.8.2006

Nationaal Vlechtmuseum Noordwolde
Mandehof 7
8391 BG Noordwolde
The Netherlands
www.noordwoldevlechtsdorp.nl
museum@noordwoldevlechtsdorp.nl

The Theme

A relationship reflects an interval, a journey from somewhere to somewhere else. It can be distant or close. It tells of interaction that makes it possible to interpret, analyse and understand basketry in new ways.

Basketmakers work on their own but are not alone. The techniques bind us with the past but also pave the way for the future. The material creates connections, gives ideas and builds bridges into techniques, forms and meanings. The form shapes our world, and meanings communicate our thoughts about the past and about the shared experiences.

In the exhibition Relationships, the makers' views on the Finnish basketry are based on their current work. Each maker has her own relationship with the technique, material, form, work and working.

It is interesting that even though the starting point for the makers is almost identical, during the work process only some factors, important to each individual maker, become significant. What we emphasise, and why, is an interesting question. To a great extent, the deep meaning of doing is seen in the answers: thoughts born of understanding through the use of hands, and of one's own life experiences.

The works are ideas crystallised with the process. They are stories that reach the viewers and touch them. At the same time the works are also expressions of opinions on the present, material, form and basketry.

The Makers

All the three exhibitors are craftworkers that are interrelated to each other through such joint projects connected with basketry as exhibitions and writing basketry books. The basis for Minna Koskinen's work is

the combining of textiles and basketry. Anelma Savolainen's core competence is the adapting and mixing of the skills and knowledge of basketry gained from various sources, and experimenting. The strength of Anna-Maria Väättäinen is in her own production and in products developed through work processes over the years.

Minna Koskinen is thinking over the following: "What are the makers' stories like? Through my work I am seeking for an answer to that. The material and working process have become even more important and fascinating starting points in my work. A worn-out, rusty and used material combines with a natural material finding a new form and story during the process."

Anelma Savolainen recounts: "Basketry has been to me a journey from tradition to experimentation. I have learnt basketry by making traditional baskets of birch bark, willow, rush, roots and straw. Nowadays I also use other plants and wood materials available in nature. Industrial materials like electric and metal wires, tubing, horse hair and yarns give colour to my basketry and create different surfaces. However, birch bark is my favourite material. The usability and durability are still the qualities of my utility baskets, but I also express myself with baskets. The more they speak to people and create talk, the better I feel I have succeeded.

Anna-Maria Väättäinen says this about her present work: "The background to my pieces is the weaving of a willow basket according to the strict rules taught by an old Master Basketmaker. Besides

serving dishes in different forms, I am right now focusing in particular on willow bark. I study the qualities of willow bark, the suitability of various techniques on working it, and the range of its possible uses. After the traditional forms and techniques I want to find something new to me in the willow bushes, and willow bark and e.g. the forms of the serving dishes do not seem yet fully explored.

"Basketry Woven into Memory" and Basketmarket

The publication "Basketry Woven into Memory" connected to the exhibition contains texts by the makers about the work processes and photographs about their products as well as articles by experts. Mary Butcher (an English researcher of basketry and basketry teacher), Kristiina Korpela (an artist), Tellervo Barnhoorn (the director) and Esmé Hoffman (a basketmaker) from the Dutch National Basketry Museum (Nationaal Vlechtmuseum) present interesting views on basketry, its status and meaning. The book is on sale at the museum. Minna Koskinen, Anelma Savolainen and Anna-Maria Väättäinen will take part in the fourth basketry market of the museum 26 – 27 August 2006. At the market they will sell their own products and give a lecture on their work and the Finnish basketry.

The exhibition is sponsored by Arts Council of Finland and Regional Arts Council of Noths Savo

Anelma Savolainen: Birch bark utensils

Suhteita kolme näkökulmaa Suomalaiseen punontaan

Minna Koskinen, Anelma Savolainen ja Anna-Maria Väättäinen

18.5.-27.8.2006

Nationaal Vlechtmuseum Noordwolde
Mandehof 7

8391 BG Noordwolde

Alankomaat

www.noordwoldevlechtsdorp.nl

museum@noordwoldevlechtsdorp.nl

Teemasta

Suhde kuvastaa etäisyyttä, matkaa jostakin johonkin. Se voi olla etäinen tai läheinen.

Suhde kertoo vuorovaikutuksesta, joka antaa mahdollisuuden uudentuloille tavoille tulkita, jäsentää ja ymmärtää punontaa.

Punoja työskentelee yksin, silti varsinaisesti olematta yksin. Tekniikka sitoo meidät menneeseen, mutta viitoittaa tietä myös tulevaisuuteen. Materiaali luo yhteyksiä, antaa ideoita ja rakentaa siltaa tekniikkaan, muotoon ja merkityksiin. Muoto hahmottaa maailmaamme ja merkitykset viestittävät ajatuksiamme menneestä, yhteisesti koetuista elämyksistä ja kokemuksista.

Suhteita -näyttelyssä tekijöiden näkökulmat suomalaisen punontaan pohjautuvat tekijän tämän hetkiseen tekemiseen. Jokaisella tekijällä on muotoutunut oma

henkilökohtainen suhde tekniikkaan, materiaaliin, muotoon ja työn sekä työskentelyn merkitykseen.

Mielenkiintoista on, että lähtökohdat tekijöillä ovat lähes yhteneväiset, silti työskentelyprosessin aikana merkittäviksi nousevat vain jotkut, itselle tärkeiksi koetut tekijät. Mitä me nostamme esille ja miksi on mielenkiintoinen kysymys. Pitkästi vastauksissa nähdään tekemisen syvä merkitys, käsillä käsittämisen ja oman elämäkokemuksen tuomia ajatuksia.

Teokset ovat prosessin myötä kiteytyneitä ajatuksia. Tarinoita, jotka saavuttavat katsojan ja koskettavat katsojaa häntä. Samalla teokset ovat myös kannanottoja tähän aikaan, materiaaliin, muotoon ja punontaan.

Tekijöistä

Kaikki kolme näytteilleasettajaa ovat käsityöläisiä, joita yhdistää punontaan liittyvät projektit, kuten näyttelyt ja punontakirjojen kirjoittaminen. Minna Koskinen tekemisen perustana on tekstiilin ja punonnan yhdistäminen. Anelma Savolaisen ydin osaamista on eri tahoilta saatujen punonnan taitojen ja tietojen yhteen sovittaminen sekä kokeileminen. Anna-Maria Väättäisen vahvuus on omassa tuotannossa ja vuosien kuluessa työprosesseissa kehittyneissä tuotteissa.

Minna Koskinen pohtii seuraavaa: ”Haen työskentelyni kautta vastausta kysymykseen millaisia ovat tekijän tarinat. Materiaali ja työskentelyprosessi ovat nousseet entistä tärkeämmiksi ja kiehtovimmiksi lähtökohdiksi työssäni. Kulunut,

ruosteinen ja käytetty materiaali yhdistyy luonnonmateriaaliin löytäen prosessin aikana uuden muodon ja tarinan.”

Anelma Savolainen puolestaan kertoo: ”Punonta on ollut minulle matka perinteestä kokeilemiseen. Olen opetellut punomisen tekemällä perinteisiä koreja tuohesta, pajusta, kaislasta, juuresta ja oljesta. Nykyään käytän myös muita luonnosta saatavia kasveja ja puumateriaalia. Teolliset materiaalit kuten sähköjohdot, metallilangat, letkut, jouhet ja langat antavat töilleni väriä ja erilaista pintaa. Tuohi on kuitenkin lempimateriaalini. Käytettävyyden ja kestävyys ovat edelleen käyttökorien ominaisuuksia, mutta ilmaisen koreilla myös itseäni. Mitä enemmän ne puhuttelevat ihmisiä ja tuottavat puhetta, sitä paremmin koen onnistuneeni.”

Tämän hetkisestä työskentelystä Anna- Maria Väättäinen toteaa: ”Teosteni taustalla on vanhan korimestarin opettama, tiukkoihin sääntöihin perustuva pajukorinpunonta. Tällä hetkellä käsittelen erimuotoisten tarjoilumaljojen ohella erityisesti pajunkuorta. Tutkin pajunkuoren ominaisuuksia, erilaisten tekniikoiden soveltuvuutta sen työstämiseen ja pajunkuoren mahdollisia käyttöalueita. Haluan löytää perinteisten muotojen ja tekniikoiden jälkeen pajukosta jotakin minulle uutta eivätkä pajunkuori ja esimerkiksi tarjoilumaljojen muodot tunnu vielä loppuun asti käsitellyiltä”.

”Muistiin punottua” ja korimarkkinat

Näyttelyyn liittyvä julkaisu ”Muistiin punottua” sisältää tekijöiden tekstejä työprosesseista ja kuvia tuotteista sekä asiantuntijoiden artikkeleita. Englantilainen punonnan tutkija ja opettaja Mary Butcher, kuvataiteilija Kristiina Korpela, hollantilaiset museonjohtaja Tellervo Barnhoorn ja punoja Esmé Hoffman Nationaal Vlechtmuseumista ovat artikkeleissaan esittäneet kiinnostavia näkökulmia punontaan, sen asemaan ja merkitykseen. ”Muistiin punottua” – kirjaa on myynnissä museossa. Minna Koskinen, Anelma Savolainen ja Anna-Maria Väättäinen osallistuvat Nationaal Vlechtmuseumiin neljäksi korimarkkinoksi 26. – 27.8.2006. Korimarkkinoiden aikana he myyvät tuotteitaan ja luennoivat omasta työskentelystään ja suomalaisesta punonnasta.

Näyttelyä ovat tukeneet Taiteen keskustoimikunta ja Pohjois-Savon taidetoimikunta.

Minna Koskinen
Lehtikuusikontie 3 C 9
70620 Kuopio
Finland +358 50 3846633
minna.koskinen@iki.fi

Anelma Savolainen
Ahvenlammentie 61
71820 Pöytä
Finland +358 40 5638003
kvahs@dnainternet.net

Anna-Maria Väättäinen
Kajaanintie 618 A
74300 Sonkajärvi
Finland +358 50 4100459
anna-maria.vaatainen@pp.inet.fi

Minna Koskinen: Shingle Wanderers

Anna-Maria Väättäinen: Willow bark pouches

Bereikbaar

Het secretariaat van de Vereniging Nederland-Finland is het beste bereikbaar per e-mail. Per telefoon is het secretariaat het beste bereikbaar op vrijdag tussen 9:00 en 13:00 uur. Op andere tijden kunt u een bericht op de voicemail achterlaten.

A lankomaat-Suomi yhdistyssiihteeri on parhaiten tavoitettavissa sähköpostitse. Puhelimitse yhdistyssiihteeri on parhaiten tavoitettavissa perjantaisin kello 9:00 - 13:00. Muina aikona voit jättää viestin puhelinvastaajaan.

Lauantai-koulu

Rotterdam Suomalainen lauantaikoulu etsii uusia opettajia lasten ja aikuisten ryhmiin

Yhteyden otot mielellään sähköpostilla osoitteeseen
susannapuuma@zeelandnet.nl

Alustavaa informaatiota saatavilla koulumme internetsivuilla
www.lauantaikoulu.nl

Balticum een ontmoeting met componisten rondom de Oostzee

Het Utrechtse Trajecti Voces is een luttel, semi-professioneel ensemble, dat zowel oude als nieuwe muziek uitvoert. Jaarlijks zetten leden en dirigent Dirkjan Horringa zich in om ongewone projecten in elkaar te zetten. Zo werd vorig jaar met Palmpasen de Mattheüspassie van Bach onorthodox uitgevoerd in het Utrechtse 'pop-paleis' Tivoli en zong het ensemble eerder een scenische uitvoering (uit het hoofd!) van de Johannespassie. Ook het programma dat Trajecti Voces op 22 en 23 april zingt, is niet alledaags. 'Balticum' is een ontmoeting met componisten uit Finland, Polen, Litouwen en Estland vol tegenstellingen. Het is moderne en romantische muziek, gebaseerd op lieflijke volkswijsjes, maar ook op monumentale ideeën van diepe denkers. U hoort muziek van componisten als Sibelius, Twardowski, Górecki, Čiurionis en Tormis. Laat u meevoeren op een muzikale reis door een gebied, dat het waard is om ontdekt te worden!

Trajecti Voces zingt 'Balticum'
Utrecht, Willibrordkerk
Zaterdag 22 april 2006 20.15 uur
Bodegraven, Willibrorduskerk
Zondag 23 april 15.00 uur
Meer info: Anke de Bruijn
info@papageno.net

Suomi-Seuran kesäseminari nyt Helsingissä

Suomi-Seura ry:n järjestämä perinteinen suomen kielen ja suomalaisen kulttuurin seminaari järjestetään nyt ensimmäisen kerran Helsingissä. Paikka on Helsingin kristillinen opisto Laajasalon kaupunginosassa. Yli 18-vuotiaille tarkoitettu seminaari järjestetään 3.-21. heinäkuuta.

Suomea opetetaan kolmessa tasoryhmässä, ja lisäksi ohjelmaan sisältyy luentoja mm. Suomen historiasta ja kulttuurista sekä retkiä.

Ilmoittautumiset 28.4. mennessä.
Lisätietoja: www.suomi-seura.fi (Seminaarit ja kurssit).

DE VOLGENDE
AVIISI
VERSCHIJNT IN
JUNI 2006.
KOPIJ VOOR
DEZE AVIISI
KUNT U STUREN
VOOR
9 MEI 2006
NAAR
VNF@XS4ALL.NL

**Suomen Benelux-instituutin
tulevaa ohjelmaa**

ILMILIEKKI QUARTET
Jazz konsertti

Lauantaina 15.04
Theater Lantaren/Venster, Rotterdam

Verner Pohjola	trumpetti ja melodika
Tuomo Prättälä	piano
Antti Lötjönen	basso
Olavi Louhivuori	rummut

Ilmiliekki Quartet on noussut nopeasti suomalaisen jazzin kirkkaimpaan kärkikastiin. Ilmiliekin ohjelmisto koostuu pääosin kvartetin jäsenten omasta tuotannosta. Musiikissaan he sekoittavat vapaasti improvisoituja ja sävellettyjä osuuksia, mikä tuo tilaa vapaalle soittamiselle jäsentyneiden teemojen ympärillä. Yhtye esittää lainaillen myös mm. sellaisten artistien kuin Björk, Ornette Coleman, Radiohead ja Tom Waits tuotantoa, Pohjolan sanoin: "Alusta asti meistä on tuntunut, että jazz ainoana viitekehystenä olisi liian rajoittava monipuoliselle melodiselle ilmaisulle, jota tavoittelemme".

Theater Lantaren/Venster:
Gouvernestraat 133, Rotterdam
Varaukset: +31 (0)10 277 22 77
www.lantaren-venster.nl

**Suomen Benelux-instituutti
The Finnish Cultural Institute
for Benelux**

Rue du Luxembourgstraat 20
1000 Brussels, Belgium
T. +32 2 513 0941 Fax +32 2 513 1241
info@finncult.be
Internet: www.finncult.be

Dit is het tweede van vier artikelen uit "Mare" (het Leids universiteitsblad)

Lang leve de consensus

Chancellor en LERU-voorzitter Kari Raivio praat mee met het Finse kabinet

Mare 14, 8 december 2005
door: Frank Provoost

Chancellor Kari Raivio vindt geld los troggelen 'pretty boring stuff'. Als chancellor van de universiteit van Helsinki heeft Kari Raivio toegang tot de vergaderingen van het Finse kabinet. Over bezuinigingen hoeft hij daar niet te praten: die zijn er namelijk niet. Blijven over: de toelatingsexamens en grote vrijblijvendheid. 'Studenten kunnen jaren rondhangen zonder iets te doen.'

Je zou het niet meteen verwachten uit de mond van de voorzitter van de League of European Research Universities. Maar als Kari Raivio, tevens chancellor van de Universiteit van Helsinki, het over het voornaamste doel van 'zijn' LERU heeft, namelijk lobby geld ronselen in Europa, zegt hij: 'It's pretty boring stuff.' Strategische allianties zijn er al genoeg, wil hij maar zeggen. En uiteindelijk is ook

de LERU slechts 'een van de duizend lobbyisten in Brussel'. Belangrijk, maar dan wel voor bureaucraten.

Maar er is ook een verschil. Want waar de vele andere internationale verbanden waartoe de universiteit van Helsinki behoort, soms wel drie- of zevenhonderd leden hebben is de LERU 'compact' en bezit het tegelijkertijd 'voldoende gewicht'. 'Sommige grote verbanden zijn zó groot en uiteenlopend, dat ze alles bevatten: noord, oost, zuid, west; van traditionele en moderne universiteiten tot business schools. Dan is het moeilijk om tot werkelijke samenwerking te komen.'

En dat is als het aan Raivio ligt, nou net waar de League het verschil moet maken. En hoewel het oorspronkelijke idee van geld los troggelen natuurlijk van belang blijft, ziet hij tot zijn grote tevredenheid steeds meer gezamenlijke initiatieven ontstaan. 'Dat is het toch het meer interessante gedeelte.'

Denkt u dat alle universiteiten daar even hard hun best voor doen?

'Nee. Het is ook logisch dat de interesse niet overal gelijk is. Als een van de leden een voorstel heeft, laten we het alle andere leden weten, maar het is uiteindelijk aan hen om mee te doen. Alles gebeurt op vrijwillige basis. Als een universiteit niet aan een project wil deelnemen, is dat oké.'

'Het is duidelijk dat niet alle leden er dezelfde waarde aan hechten. Daarom is het van groot belang dat de andere leden worden overtuigd om de LERU zwaar

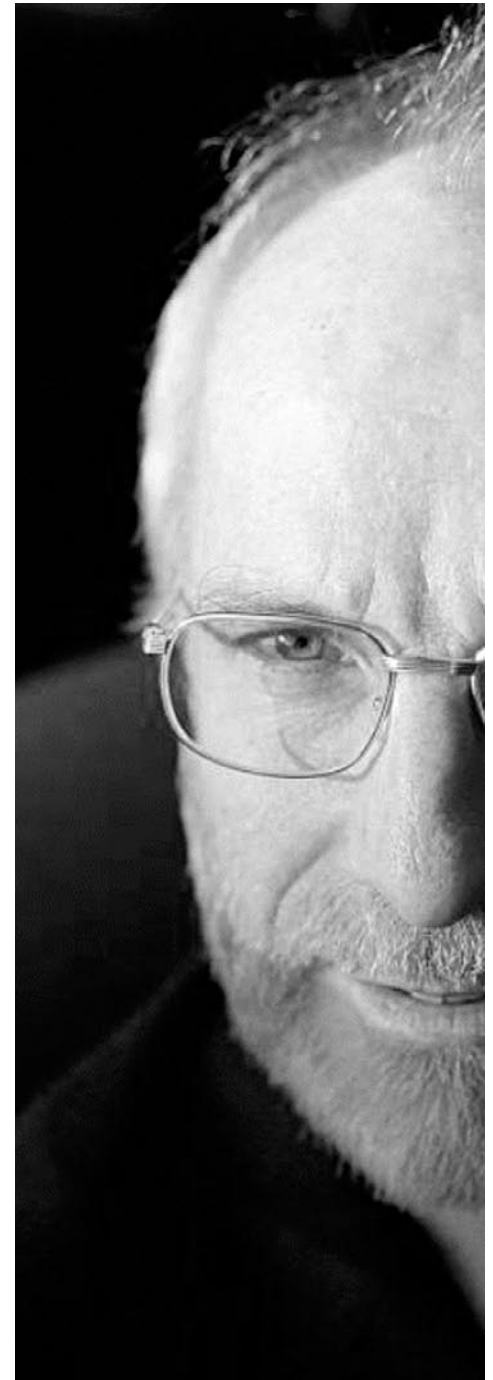
genoeg te maken, dat iedereen zijn steentje eraan wil blijven bijdragen.'

Is er voor een onderzoeksuniversiteit ook voldoende aandacht voor onderwijs?

'Als een universiteit zich wil profileren met onderzoek, dan is het zeer legitiem dat een aankomend eerstejaars student vraagt: "Wat heb ik daar aan?" Voor het ontstaan van de LERU hebben we aan deze universiteit een nieuwe strategie bepaald, waarbij we willen focussen op research based teaching.'

'Het onderwijs van de hogescholen moet voldoen aan de vraag van de werkplaats. Maar hier is het in de wet bepaald dat universiteiten onderwijs moeten geven dat is gebaseerd op onderzoek. Maar wat betekent dat nou eigenlijk? Hoe maak je curricula waarin studenten onderzoek begrijpen en gebruiken, zodat ze als het ware kenniswerkers kunnen worden?

'Vroeger lieten de professoren het onderwijs aan undergraduates over aan de rest van de staf. Nu zullen we onze toponderzoekers meer bij het doceren betrekken, zodat de studenten beter begrijpen wat er aan deze universiteit wordt onderzocht. Die omslag gaat natuurlijk ook een grote rol spelen bij het aantrekken van nieuwe onderzoekers. Het is namelijk de verplichting van elke wetenschapper om de continuïteit in zijn veld te waarborgen. Want niemand heeft het eeuwige leven. Er moet een jongere generatie komen, die goed is getraind.'

En worden die colleges dan in het Fins gegeven, of in het Engels?

‘We zullen niet zo extreem zijn om alles Engelstalig te maken. Dat is niet nodig en niet wenselijk. Als een kleine natie hebben we namelijk ook een culturele verplichting, en die traditie moeten ze zeker als oudste en grootste universiteit van Finland bewaken. Dat geldt voor alle disciplines waarbij taal erg belangrijk is. In gebieden als natuurwetenschappen, geneeskunde en technologie - waar taal eerder middel dan doel is – kan er makkelijk op het Engels worden overgestapt.

‘Maar neem bijvoorbeeld de sociale wetenschappen: daar moet een gedeelte in de moedertaal blijven. Waarom? Omdat het over mensen gaat. Dat is ook de reden dat geneeskunde of rechten nooit totaal in het Engels zouden kunnen. Het belang van taal mag daarin nooit worden vergeten.’

Als chancellor van de universiteit van Helsinki heeft u het recht om vergaderingen van het Finse kabinet bij te wonen, als die over hoger onderwijs gaan. Heeft u daar wat aan?

‘Dat hangt erg van de premier af. Tot nu toe heb ik er zelf twee meegemaakt, maar ik weet uit het verleden dat het kabinet vaak het idee had dat er aan plannen van ministers niet te tornen viel. Ook niet door andere ministers. Dan had discussie weinig nut. Gelukkig denkt de huidige premier daar anders over. Nu kan een voorstel van een minister nog aan de hand van de discussie veranderen. Dan heeft het zin om present te zijn.

‘Die positie is historisch zo gegroeid: Finland maakte eerst deel uit van Zweden en toen het daarna Russisch werd, was de chancellor van de universiteit van Helsinki tegelijkertijd kroonprins van Rusland. Er is geen enkel ander element van de maatschappij dat dit recht op vertegenwoordiging bezit. En hoewel ik er volgens de wet alleen namens Helsinki zit, vertegenwoordig ik er in feite alle universiteiten. Dat gebeurt zo’n vijf tot zes keer per jaar.’

Gaat het er dan hard aan toe?

‘Gelukkig is er in dit land een consensus onder politici, bestuurders en de zakenmensen dat onderzoek en onderwijs de voornaamste inkomstenbron gaan worden. Behalve de bossen heeft Finland geen natuurlijke bronnen. Door onze hoge levensstandaard, de beschermende wetgeving voor arbeiders verdwijnen fabrieksbanen naar China. Wat overblijft is: research en development.

‘Natuurlijk bestaat ook hier bij de politici nog wel eens verschil tussen zeggen en doen. Maar over het algemeen hebben we dus een voordeel: onze agenda is in overeenstemming met de consensus.’

Dus geen bezuinigingen, maar geld erbij?

‘Inderdaad. Momenteel hebben we voor het derde achtereenvolgende jaar een bescheiden groei van ons budget. En de regering heeft toegezegd nog meer te willen investeren in onderzoek en universiteiten. Maar het is niet zo dat we baden in het geld. Tien jaar geleden hebben we in dit land een serieuze recessie

gehad, en toen is er in twee jaar 16 procent op het budget gekort. Daar zijn we eigenlijk nog maar net van hersteld. Maar de huidige trend is in ieder geval positief.’

Wat zijn dan de problemen?

‘De minister is nu bezig met een plan waarin de tijd dat iemand het recht heeft om te studeren wordt beperkt: studenten moeten eerder afstuderen en vroeger beginnen met werken. Het plan luidt: je krijgt de tijd die nodig is voor een master plus twee jaar, en dan eruit. Voor bijzondere omstandigheden zoals ziekte of dienstplicht kun je nog twee jaar krijgen. Dat is een big issue hier.

‘Zelf ben ik tegen zo’n tijdsbeperking, maar de studies mogen wel wat meer gedisciplineerd. Studenten kunnen nu jarenlang rondhangen zonder iets te doen. Er zijn er die drie jaar niet opduiken, van wie we niet weten of ze dood of levend zijn.

‘Verder moeten de toelatingsexamens veranderen, die door de verschillende faculteiten allemaal op hun eigen ingewikkelde manier worden uitgevoerd. Als universiteit willen bereiken dat vijftig procent van de eerstejaars studenten meteen van de middelbare school afkomstig is. Het duurt gemiddelde 3 jaar voordat een middelbare scholier hier binnenkomt. Ze proberen opnieuw en opnieuw. Voor sommige studies moet je echt boeken uit het hoofd kennen. Dat heeft weinig met selectie en academische criteria te maken.’

Mist u als kinderarts het onderzoek niet?

‘Natuurlijk. Ik probeer het bij te houden, hoewel ik nu meer dan acht jaar weg ben van het werk in de kliniek. Van mijn onderzoeksgroep zijn nog maar twee mensen over. Maar ik mis het. Onderzoek is een erg bevredigende bezigheid. Maar op een bepaald moment moet je realistisch zijn en beseffen: hoe hard ik ook werk aan wat voor onderzoek ik ook doe; de Nobelprijs ga ik niet winnen.

‘Waarom zou je dan niet proberen anderen die kans te gunnen door over te stappen naar het bestuur en ervoor te zorgen dat jongere onderzoekers goed kunnen presteren? Dat is mijn motivatie geweest.’

Dit is het tweede van vier artikelen uit
“Mare” (het Leids universiteitsblad)

Kauan eläköön konsensus

Kansleri ja LERU:n puheenjohtaja Kari Raivio keskustelussa Suomen hallituksen kanssa

Mare 14, 8. joulukuuta 2005
Frank Provoost

Kansleri Kari Raivion mielestä rahoituksesta huolehtiminen on ‘pretty boring stuff’. Kanslerin ominaisuudessa Kari Raiviolla on vapaa pääsy Suomen hallituksen istuntoihin. Menojen supistamisesta hänen ei tarvitse keskustella: niitä ei supisteta. Muita keskustelun aiheita sen sijaan löytyy, nimittäin pääsykokeet ja ikuiset opiskelijat. Opiskelijana voi pysyä vuosikausia tekemättä yhtään mitään.

Tätä ei kovin äkkiä odottaisi kuulevansa League of European Research Universities-ryhmän puheenjohtajan suusta. Mutta jos Kari Raivion, joka myös on Helsingin Yliopiston kansleri, pääasiallinen tavoite “hänen” LERU:ssaan

on rahoituksesta huolehtiminen Euroopan tasolla, kuvailee hän asiaa sanomalla ‘It’s pretty boring stuff’. Hänen mukaansa strategisia alliansseja on jo olemassa riittävästi. Mutta toisaalta LERU on yksi monista olemassaolostaan taistelevista tahoista Brysselissä.

Erojakin on. Monilla kansainvälisillä ryhmittymillä, joihin myös Helsingin Yliopisto kuuluu, on usein kolmestasadasta seitsämänsataan jäsentä joiden rinnalla LERU on kompakti ryhmä jolla on kuitenkin tarpeeksi “painoarvoa”. Jotkut suuret ryhmittymät sisältävät kaiken mahdollisen pohjoisesta etelään, idästä länteen, perinteisistä ja moderneista yliopistoista business-kouluihin. Niissä on lähes mahdotonta tehdä minkäänlaista yhteistyötä.

Ja tämän suhteen Raivio pyrkii olemaan ryhmittymänsä kanssa poikkeus. Ja vaikkakin alkuperäinen idea rahoituksen järjestämisestä pysyy tärkeänä asiana, on hän tyytyväisenä saanut todeta yhteisten aloitteiden syntymistä mikä lopulta onkin tärkeintä.

Tekevätkö kaikki yliopistot mielestänne yhtä paljon työtä yhteisten asioiden puolesta?

Eivät. Onhan loogista etteivät kaikkien intressit kohdistu samoihin asioihin. Jos jollakin jäsenistä on ehdotus, asiasta ilmoitetaan muille jäsenille jotka puolestaan itse päättävät osallistuvatko he asiaan. Kaikki perustuu vapaaehtoisuuteen. Jos jokin yliopisto ei halua osallistua, se on sallittua. On selvää etteivät kaikki jäsenet arvosta asioita samalla tavalla. Sen takia on jäsenille tehtävä selväksi että jos LERUlle

halutaan tarpeeksi painoarvoa, jokaisen on kannettava kortensa kekoon.

Kiinnitetäänkö tutkimustyöhön keskittyvissä yliopistoissa tarpeeksi huomiota opetukseen?

Jos yliopisto haluaa tehdä itseään tunnetuksi tutkimustyöllä, aloittelevan opiskelijan on syytä kysyä itseltään mitä hyötyä tästä on. Tämäntyyppisille yliopistoille kehittelimme uudentyyppisen strategian jo ennen LERU:n perustamista missä painopiste on research based teaching-opettamisessa. Yliopistotasaisen koulutuksen on vastattava työpaikkojen kysyntää. Lain mukaan yliopistojen on tarjottava tutkimukseen perustuvaa opettamistyyliä. Mutta mitä tämä käytännössä tarkoittaa? Miten laatia opinto-ohjelma jossa opiskelijat ymmärtävät ja oppivat käyttämään tutkimusta niin että heistä kehittyisi todellisia tietotyöntekijöitä. Aikaisemmin undergraduates huolehivat opettamisesta professorien sijasta. Nyt sen sijaan huolehdimme siitä, että huippututkijatkin ovat mukana opetustyössä niin että opiskelijat ymmärtäisivät paremmin mitä kyseisessä yliopistossa tutkitaan. Tämä muutos saa tietenkin myös aikaan sen, että saadaan houkutelua uusia tutkijoita. Jokaisen tiedemiehen on huolehdittava oman työnsä jatkuvuudesta. Kukaan ei elä ikuisesti. Uuden, hyvin koulutetun sukupolven on astuttava vanhan tilalle.

Pidetäänkö luennot suomen- vai englanninkielellä?

Emme mene niin äärimmäisyyksiin, että pitää pitäisimme kaikki luennot englanniksi. Se ei ole tarpeellista eikä myöskään

toivottavaa. Pienenä kansakuntana meillä on kulttuurin sanelema velvoite ja sitä velvoitetta meidän on Suomen vanhimpana ja suurimpana yliopistona noudatettava. Sama pätee kaikkia aloja missä kielellä on tärkeä asema. Luonnontieteen, lääketieteen ja teknologian aloilla tämä on vähemmän tärkeää, koska näissä kieli on enemmänkin työväline kuin päämäärä, minkä takia näillä aloilla on helpompi vaihtaa kieli englanniksi.

Otetaanpa esimerkiksi sosiologia: sen on aina oltava myös omalla äidinkielellä, koska kyseessä on ihminen. Tämän takia lääke- tai oikeustiedettäkin ei koskaan voida opettaa pelkästään englanniksi. Kielen asemaa ei pidä koskaan unohtaa.

Helsingin Yliopiston kanslerina teillä on oikeus seurata Suomen hallituksen istuntoja jos ne koskevat korkeakoulu opintoja. Onko tästä teille mitään hyötyä?

Se riippuu täysin pääministeristä. Tähän mennessä heitä on ollut kaksi minun aikani. Tiedän ennestään että hallituksella on ollut se käsitys, että ministerien tekemisiin ei pitäisi puuttua liikaa. Tämä on ollut myös ministereiden kanta. Näin ollen keskustelusta ei ole ollut paljon hyötyä. Onneksi nykyinen pääministeri on asiasta uutta mieltä. Nyt ministerin ehdotus voi muuttua keskustelun seurauksena. Näin läsnäolostani voi olla jotain hyötyäkin. Tällä asemalla on historiallinen taustansa: Suomi oli ensin osa Ruotsia jonka jälkeen se siirtyi Venäjälle. Helsingin Yliopiston kansleri oli eräänlainen Venäjän kruunuprinssi. Kenelläkään muulla ei ole oikeutta tähän läsnäoloon. Ja vaikka

lain mukaan edustan siellä Helsinkiä, edustan sen lisäksi tosiasiasa koko maan yliopistoja. Tämä tapahtuu 5-6 kertaa vuodessa.

Tapahtuuko se kova kovaa vastaan?

Onneksi maassamme poliitikkojen, virkamiesten- ja liikemiesten keskuudessa olevan konsensuksen mukaan uskotaan että tutkimus- ja koulutustyö tulevat muodostamaan tärkeimmän tulonlähteen. Puun lisäksi Suomella ei ole muita luonnonvaroja. Korkean elintason ja työntekijöitä suojelevan lainsäädännön myötä tehdastyöpaikat häviävät Kiinaan. Ainut mikä jää jäljelle on research en development. Tietysti täälläkin poliitikkojen sanomisilla ja tekemisillä on eroa. Mutta yleisesti ottaen meillä on etulyöntiasema koska suunnitelmat tehdään tämän konsensuksen mukaan.

Siis ei mitään säästöjä vaan ylimääräistä rahoitusta?

Tosiaankin. Tällä hetkellä meillä on budjetissamme kolmatta vuotta peräkkäin pientä kasvua. Ja hallitus on luvannut lisätä määrärahoja tutkimustyöhön ja yliopistoille. Mutta emme kuitenkaan kylvä rahassa. Kymmenisen vuotta sitten maamme oli syvässä lamassa ja silloin budjettiamme leikattiin 16 prosentilla. Olemme oikeastaan nyt vasta selvinneet tapahtuneesta. Mutta nykyinen suuntaus on jokatapauksessa positiivista.

Mitä ongelmat sitten ovat?

Ministeri on parasta aikaa valmistelemassa esitystä rajoitetusta opiskeluoikeudesta. Opiskelijoiden on valmistuttava ja

aloitettava työnteko aikaisemmin. Suunnitelma on seuraava: jokainen saa määrääjän mikä tarvitaan maisterin tutkintoon plus kaksi vuotta jonka jälkeen on poistuttava. Erityistapauksissa, kuten sairauden tai asevelvollisuuden johdosta, voi saada kaksi ylimääräistä vuotta. Asia on big issue täällä.

Itse olen tällaista rajoitusta vastaan, mutta opiskelijan tulisi tapahtua kurinalaisemmin. Nyt on mahdollista olla vuosikausia opiskelijana vaikka ei tekisi mitään. On henkilöitä joita ei ole näkynyt kolmeen vuoteen, heistä ei tiedä ovatko he enää elossakaan.

Sen lisäksi pääsykokeiden, jotka jokainen tiedekunta hoitelee omalla monimutkaisella tavallaan on muututtava. Yliopistojen tulisi pyrkiä siihen, että 50% opiskelijoista aloittaisi opiskelunsa suoraan koulun penkiltä. Nyt opiskelupaikan saaminen kestää keskimäärin 3 vuotta. Opiskelupaikan saamista yritetään kerta toisensa jälkeen. Joitain opiskelupaikkoja varten on opeteltava kokonaisia kirjoja ulkoa. Sillä on vähän tekemistä valinta- ja akateemisten kriteereiden kanssa.

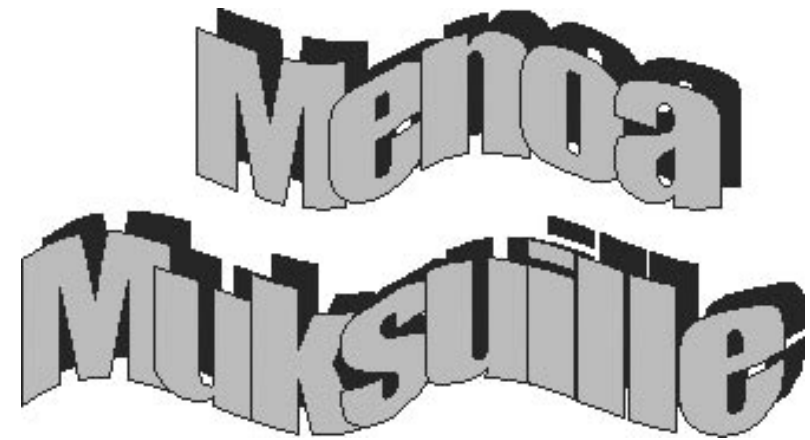
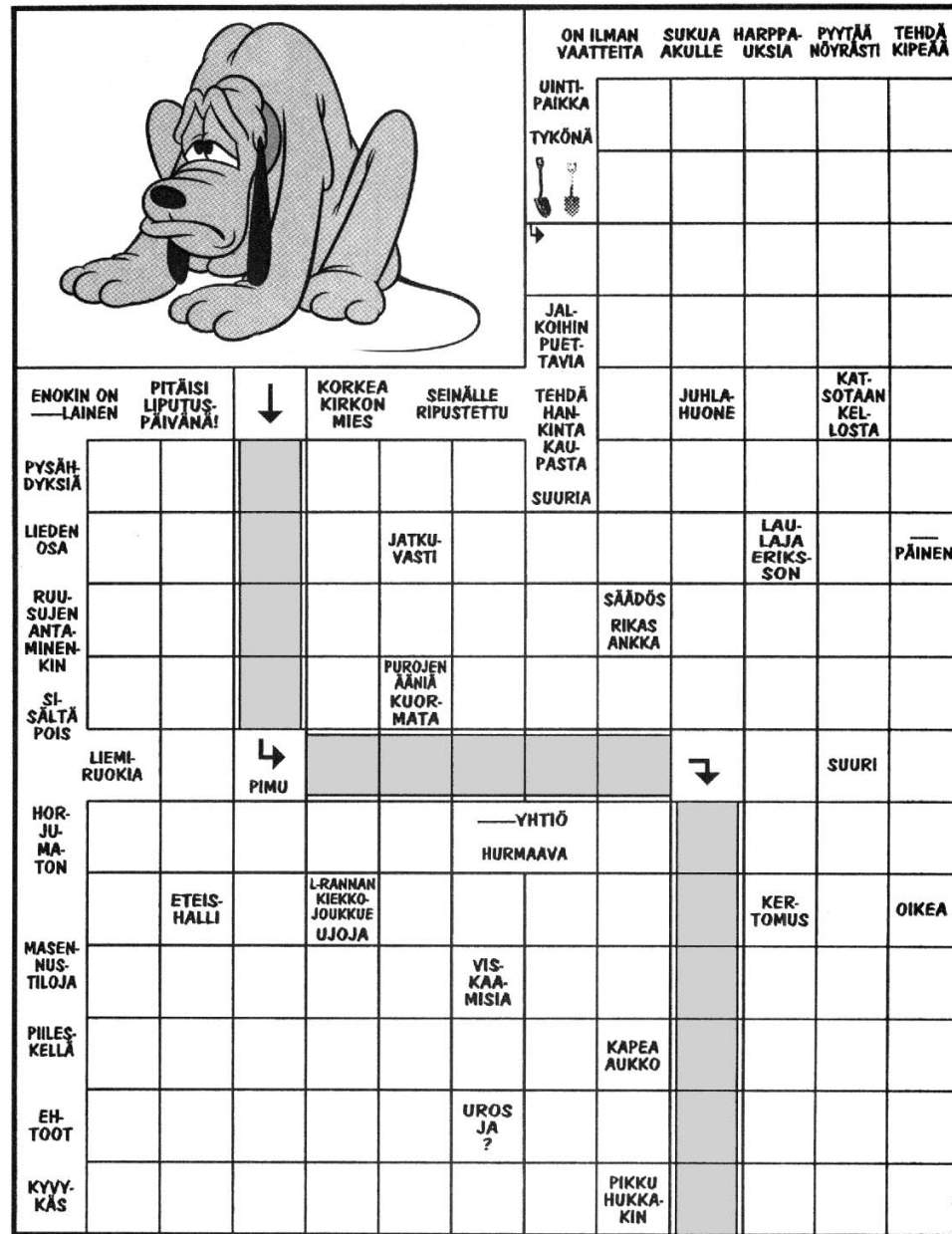
Ettekö lastenlääkärinä kaipaa tutkimustyötä?

Ilman muuta. Yritän pysyä kärryillä vaikka olenkin ollut poissa työstäni klinikalla. Tutkimusryhmäni jäsenistä on enää kaksi jäljellä. Kaipaen sitä. Tutkimustyö on palkitsevaa. Mutta sen suhteen on myös oltava realistinen: huolimatta siitä, miten kovasti teen työtä tai mitä tutkin, Nobelin palkintoa en tule saamaan. Miksi en antaisi muillekin tilaisuutta siirtymällä muihin tehtäviin, joissa voin huolehtia siitä, että nuoremman

sukupolven tutkijat voivat tehdä hyvin omaa työtään. Tämä on ollut minun motivaationi.

Käännös: Minna Rätty

Puzzel

LASTEN PUUHAPÄIVÄ
ROTTERDAMIN MERIMIESKIRKOLLA
SU 23.4.2006 KLO 14-17.

TERVETULOA!
 OHJELMASSA MM. ASKARTELUA, ONGINTAA, PELEJÄ,
 KASVOMAALAUSTA JA PALJON MUUTA.

SUOMESTA VIERAILIJANA SADUNKERTOJA SINIKKA SOKKA !

HALUKKAAT VOIVAT PUKEUTUA SATUHAHMO-
 NAAMIAISASUUN !

PÄÄSYMÄKSU 6 EUROA/LAPSI.

KIRPPUTORILLE VOI TUODA LASTEN LELUJA & KIRJOJA JA MUUTA
 "LAPSELLISTA"!
 TUOTTO SEURAAVAN PUUHAPÄIVÄN JÄRJESTÄMISEEN.

ILMOITTAUTUMINEN SÄHKÖPOSTITSE 11.4 MENNESSÄ :
 A.LATVANEN@HCCNET.NL TAI
 PUH. 0182-586 400 (MA-TO KLO 16-18)

WWW.MENOAMUKSUILLE.COM

PS. PARKKIMAKSU VAIN CHIPKORTILLA!

Belangrijke adressen

In Nederland - Alankomaissa:	
Ambassade van Finland Suomen suurlähetystö Groot Hertoginnelaan 16 2517 Eg Den Haag	tel: 070-346 9754 www.finlande.nl
Finse Zeemanskerk Suomen Merimieskirkko 's-Gravendijkwal 64 3014 EG Rotterdam	tel: 010-436 6164 www.finsekerk.com
Suomi-Seura r.y. Secretariaat: Maire Muller- Rönkkö Noorderdreef 196 2152 AC Nieuw-Venep	tel: 0252-67 3444 fax: 0252-62 0483 email: speco.muller@wxs.nl www.suomi-seura.fi
Finse Zaterdagsschool Suomalainen Lauantaikoulu Suomen Merimieskirkko 's-Gravendijkwal 64 3014 EG Rotterdam	informatie - tiedustelut: Susanna Seppälä-De Ridder De Boisotstraat 1 4371 BK Koudekerke tel: 06-54705984 email: susannapuuma@zeelandnet.nl of www.lauantaikoulu.nl
Finse school - Suomikoulu The American School of the Hague Rijksstraatweg 200 2241 BX Wassenaar	informatie - tiedustelut: Kirsti Vaaranmäki, voorzitter www.suomi-koulu.nl of email: opettajat@suomi-koulu.nl
Jongerenafdeling van vereniging Nederland Finland	email: kieppis@hotmail.com
In Finland - Suomessa	
Nederlandse Ambassade Alankomaisten suurlähetystö PO-box 886, 00101 Helsinki Eteläesplanadi 24a, 00130 Helsinki	tel: +358-9-66 1737 fax: +358-9-65 4734
Nederlandse Vereniging in Finland Secretariaat: Michiel Visser Mankkaantie 7A2, 02180 Espoo	tel: +358-50-531 8158 email: nedver@kolumbus.fi www.kolumbus.fi/nedver

Colofon

De vereniging Nederland-Finland werd opgericht in het jaar 1923. Aviisi is het officiële contactorgaan van de vereniging en verschijnt vijf keer in het jaar. Leden van de vereniging ontvangen Aviisi gratis.

ledenadministratie, advertenties & secretariaat	Hilde Wierda-Boer Godfried Schalkenstraat 52 5246 CN Rosmalen	vnf@xs4all.nl
bankrekening vereniging	54.92.86.705 te Zeist	
eindredactie	Hans Adamse (hoofdredacteur)	hans@adamse.net
	Minna Rätty (Fins)	minna.raty@tiscali.nl
redactie & opmaak Aviisi	Johanna Kamunen Marco Lub	smallhead@zonnet.nl
homepage VNF	www.xs4all.nl/~vnf	
eindverantwoording	het bestuur	
drukwerk	Den Haag Print, Den Haag	
oplage	700	
jaargang	14	
jaar	2006	
nummer	2	
ISSN	1566-8542	
Het bestuur van de vereniging Nederland-Finland		
voorzitter	Pirkko van Bruggen	pirkko.van.bruggen@euronet.nl
vice-voorzitter	-	
penningmeester	Esko van Hattem	esko.vnf@inter.nl.net
secretaris	Margriet Panman	panman@margriet.speedlinq.nl
leden	Johanna Kamunen	smallhead@zonnet.nl
	Hans Verasdonck	verasdonck@gmail.com

Kopij voor de volgende Aviisi kan per e-mail 9 mei 2006 aan het secretariaat vnf@xs4all.nl gezonden worden. Kopij kan worden aangeleverd in één van de volgende bestandsformaten: Microsoft®Word, RTF of ASCII tekst. De verantwoordelijkheid voor de inhoud van artikelen in Aviisi die door derden geschreven zijn, ligt bij de betreffende auteurs. De redactie van Aviisi behoudt zich het recht voor artikelen in te korten of niet te plaatsen.

Lid worden/ liity jäseneksi!

Wordt lid van de vereniging Nederland-Finland en ontvang het ledenblad Aviisi. De contributie bedraagt voor volwassen of gezin 22,50 euro, studenten en jongeren tot 27 jaar 11,50 euro, bedrijven 45,- euro.

U kunt deze bladzijde uitknippen en ingevuld opsturen naar het secretariaat van de vereniging.

Naam:
 Organisatie:
 E-mail :
 Adres:
 Postcode:
 Plaats:
 Telefoon:

Secretariaat vereniging Nederland-Finland
 Godfried Schalkenstraat 52
 5246 CN Rosmalen
 Vergeet niet een postzegel te plakken!

Zo spoedig mogelijk na ontvangst van uw aanmelding, sturen wij u een pakket met algemene informatie over de vereniging en een acceptgirokaart voor het betalen van de contributie

U kunt zich ook aanmelden via het web: <http://www.xs4all.nl/~vnf>

Adverteren in Aviisi

Er zijn verschillende mogelijkheden om te adverteren in Aviisi: zwart-wit in het boekje en full color op de kaften. Penningmeester Esko van Hattem kan u over de advertentiemogelijkheden inlichten.

Vereniging Nederland - Finland

esko.vnf@inter.nl.net

tel.: 030 - 6916536

**New Boliden.
 A new company.
 A new approach
 to the mining and
 smelting industry.**

Strength demands size in the mining and smelting world. A market-leading player can influence the world in which it operates. A company that sets the tone can attract the competence required to be at the forefront of technological developments in the field. And a company with financial muscle can play an active part in the ongoing restructuring of the industry.

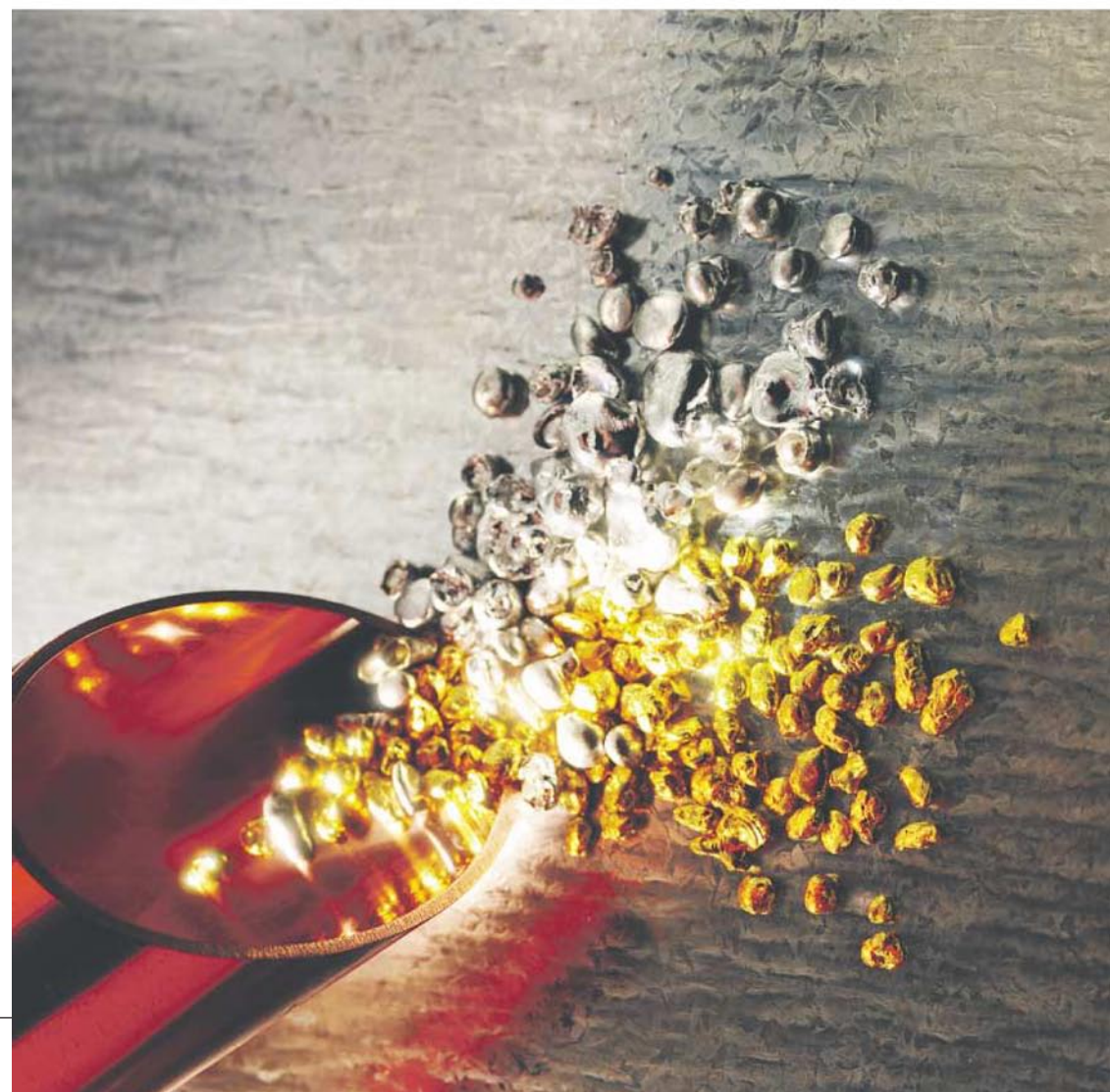
This is why size and strength guarantee stability and a long-term approach. That's important to our customers. And it's also important to our employees and shareholders – and to the industry as a whole.

The merger of Boliden's and Outokumpu's mining and smelting operations means the birth of a new company – a company that focuses on mining, smelting and refining zinc and copper. New Boliden will be one of the world's leading zinc companies. New Boliden will also be one of Europe's biggest copper smelting companies. Together, we will be strong enough to launch a new era in the Nordic mining and smelting industry.

Welcome to new Boliden.

BOLIDEN

www.boliden.com

Drukwerk

Afzender: Vereniging Nederland - Finland
Secretariaat
Godfried Schalkenstraat 52
5246 CN Rosmalen

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

Ook u kunt inzenden!

October 1, 2006: Auction "Jan Dekker Selection"

Catalogue: € 10 (Europe, overseas: USD 15) in advance in envelope or by bank (from Europe) BIC: PSTBNL21, IBAN: NL86 PSTB 0003 4595 38 (Will be 100 % credit with purchase).

René Hillesum Filatelie

Postbus 170, NL-4700 AD Roosendaal

AV@filatelist.com / www.filatelist.com